

KENNETH E. HAGIN
Hitünk tápláléka napi adagokban

N y á r

KRISZTUS SZERETETE EGYHÁZ
Budapest, 2002

A fordítás alapjául szolgáló kiadás:

Kenneth E. HAGIN, *Faith Food Devotions*,
Faith Library Publications, 1998.

ALL RIGHTS RESERVED
by AKA Kenneth Hagin Ministries, Inc.

Hungarian translation © Krisztus Szeretete Egyház, 2002

ISBN 963 202 628 4

Minden jog fenntartva
KRISZTUS SZERETETE EGYHÁZ
első magyar nyelvű kiadás
Budapest, 2002

- Kiadja
a KRISZTUS SZERETETE EGYHÁZ
- ✉ 1461 Budapest, Pf. 174.
 - ☎ /fax +36 (1) 283 87 22
 - 📧 krisztus@krisztusszeretete-egyhaz.hu
 - 🌐 <http://www.krisztusszeretete-egyhaz.hu>

Felelős kiadó: *Sandersné dr. Kovács Erzsébet*

KENNETH E. HAGIN
Hitünk tápláléka napi adag

•
N y á r

Faith Food Devotions
for Summer
HUNGARIAN EDITION

KENNETH E. HAGIN

Hitünk tápláléka napi adagokban

•
N y á r

*Faith Food Devotions
for Summer*

HUNGARIAN EDITION

Előszó

F. F. Bosworth mondja: „A legtöbb keresztény háromszori meleg étellel táplálja a testét naponta, míg a szellemét heti egyszeri hideg élelemmel, és aztán csodálkoznak, hogy a hitük olyan gyenge.”

Naponta kellene táplálni a hitünket! Ez mindennél fontosabb az Úrral való együttjárásunkban. Azért írtam ezeket a könnyen emészthető hit adagokat, hogy segítsenek a hited naponkénti gyarapításában.

Tanulmányozd, és hangosan mondd ki a minden egyes oldal alján található megvallásokat. Ezek Isten Igéjén alapulnak. Amikor hallod magad megvallani Isten Igéjét, a szellemedben rögzülnek az Ő igazságai. Az Ő Igéje a szellemedbe lejutva hatékonyá teszi az életedet.

Kenneth E. Hagin

Isten Szellem

De eljön az óra, s az most vagyon, amikor az igazi imádók szellemben és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres az Ő imádóiul. Az Isten Szellem: és akik Őt imádják, szükség, hogy szellemben és igazságban imádják.

— JÁNOS 4,23. 24.

Isten Szellem.

A *szellemi* dolgok valóságosabbak, mint a *fizikai* dolgok. Valóságosabbnak kell lenniük, mert Isten, aki minden anyagi dolgot teremtett, Szellem. Isten láthatatlan képessége hozott létre mindent, amit ismerünk a földön a természetes világban, azáltal, hogy egyszerűen csak kimondta: „*Legyenek...*”

Nem ismerhetjük Istent, nem érinthetjük meg, nem kerülhetünk bensőséges kapcsolatba Vele *fizikailag*. Nem ismerheted Istent, nem érintheted meg, nem tarthatsz fenn kapcsolatot Vele *az értelmekkel sem*.

Isten Szellem, és hála néki, a *te* szellemeddel elérheted Őt. A *te* emberi szellemed megismerheti Istent. A szellemed bensőséges kapcsolatba kerülhet Istennel. A szellemed kapcsolatot tarthat fenn Istennel. A szellemed imádhhatja Istent!

Megvallás: *Most van az óra, amikor az igazi imádók szellemben és igazságban imádják az Atyát. Én egy igazi imádója vagyok az Atyának. Isten Szellem, és én szellemben és igazságban imádom Istent. Az én szellemem minden nappal jobban megismeri Istent. Az én szellemem kapcsolatot tart fenn Istennel. Az én szellemem imádjja Istent.*

JÚNIUS 2

Az Ő képére

És mondá Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra... Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt... — 1MÓZES 1,26. 27.

Mert gyönyörködik az Úr az Ő népében... — ZSOLTÁROK 149,4.

Ha az ember Isten hasonlatosságára lett teremtve, és Isten Szellem, akkor az embernek szükségképpen szellemnek kell lennie. Isten az Ő saját gyönyörűségére teremtette az embert. Azért teremtette az embert, hogy közösségben legyen Istennel. Az ember Istennel egy osztályba tartozik, különben nem tudna közösségben lenni Istennel.

Próbáltál már valaha közösségben lenni egy tehénnel? A tehenek más királyságból valók, mint te, egy másik osztályba tartoznak. Velük nem tudsz közösségben lenni.

Egymással azonban képesek vagyunk közösségben lenni. És Istennel is képesek vagyunk közösségben lenni, mert az ember Isten osztályába tartozik.

Isten Szellem. Az ember pedig, aki Isten képére és hasonlatosságára lett teremtve, szintén szellemi lény.

Megvallás: Isten Szellem, és én is szellem vagyok. Én Isten képére lettem teremtve és az Ő hasonlatosságára. Istennel egy osztályba tartozom. Én képes vagyok Isten gyönyörűségére lenni, képes vagyok arra, hogy közösségben legyek Ővele.

A szívnek embere

Akiknek ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és aranynak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való; hanem a SZÍVNEK ELREJTETT EMBERE, a szelíd és csendes SZELLEM romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt. — 1PÉTER 3,3. 4.

Senki sem tudja, hogy te hogyan nézel ki. Azt hiszik, hogy tudják, és mégsem tudják. Te — a te valóságos éned — egy elrejtett ember. Szellem vagy; van lelked; és testben élsz. (1Thess. 5,23) Amit az emberek látnak az csupán a 'ház', amiben élsz. Hallottam már olyan szolgálókat, akik idézték az 1Péter 3,3 kétharmad részét és azt mondták, hogy a nőknek nem szabad a hajukat befonni és nem szabad aranyat viselniük.

Ha Péter tényleg erre gondolt volna, akkor a nőknek ruhát sem lenne szabad felvenniük! Ha ugyanis Péter azt mondta, hogy a nőknek nem szabad a hajukat befonni és nem szabad aranyat hordaniuk, akkor azt is mondta, hogy ne vegyenek fel ruhát. (Mert hiszen a ruha öltözék.) Nem, Péter itt valójában azt mondja — talán mert a nők hajlamosabbak erre — „Ne a hajaddal, a ruháztatoddal és a *külső* emberrel töltsd az időt. Mindenekelőtt arra legyen gondod, hogy *a szívnek elrejtett embere* — vagyis a szellemi ember, a valóságos ember, a belső embered — ékességében a szelíd és csendes szellemmel légy felékesítve.”

Megvallás: *Én szellem vagyok. Én a szellemek Atyjának vagyok a gyermeke. Van lelkem és testben lakom. Gondom van rá, hogy a valós énem — a szívnek elrejtett embere — fel legyen ékesítve.*

JÚNIUS 4

A belső ember

Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról napra megújul. — 2KORINTHUS 4,16.

A külső ember, vagyis a test elhasználódik. Öregszik, éppúgy, ahogy a ház is elöregszik, amelyben élsz, mondjuk a Gesztenye utca 504 szám alatt.

De tudod-e, hogy *te* semmit sem öregszel?

Mit mond az Írás a te valóságos énedről? Azt mondja: „A belső ember azonban elenyészik”? Nem! Vagy talán azt: „...megromol”? Nem! Vagy azt, hogy „megöregszik”? Nem! Itt az áll: „...a belső ember NAPRÓL NAPRA MEGÚJUL!”

Te soha nem leszel öregebb, mint amilyen most vagy!

Most sem vagy öregebb, mint voltál néhány évvel ezelőtt. Lehet, hogy többet tudsz, de semmivel sem vagy öregebb.

A belső ember — aki valóban vagy — napról napra megújul!

Megvallás: *Én szellemi lény vagyok. Én a szellemek Atyjának gyermeke vagyok. Az én igazi valóm „az elrejtett ember”, a belső ember. Én semmit sem öregszen, örökéletű szellemi lény vagyok. Napról napra megújulok.*

Az örök, láthatatlan dolgok

Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló házunk a mennyben.

— 2KORINTHUS 4,18. 5,1.

A külső ember látható. A belső ember, az „elrejtett ember” láthatatlan. Pál még mindig erről a belső emberről beszél, akiről a tegnapi igerészen olvastunk, a *2Korinthus 4,16*-ban. Azt mondja, hogy ez a belső ember láthatatlan — és hogy örökkévaló.

„E mi földi sátorházunk” a „külső ember”, amelyről Pál a *16*-ban beszélt. A mi földi házunk (a test) elhasználódik. Amikor azután meghal, sírba helyezik, elbomlik és porrá lesz — *de ez nem mindennek a vége!*

A belső ember örökkévaló!

A „szívnek elrejtett embere” örökkévaló!

Az „elrejtett embered” szellemi lény — és örökkévaló!

Te szellem vagy — és örökkévaló vagy!

Megvallás: *Én egy örök szellemi lény vagyok. Nem a látható dolgokra nézek, hanem a láthatatlanokra. Mert a látható dolgok ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók!*

Bízunk és tudjuk

Azért mivelhogy mindenkor bízunk, és tudjuk, hogy amíg e testben lakunk, addig távol vagyunk az Úrtól. Mert hitben járunk, nem látásban; bizodalunk pedig van, azért inkább szeretnénk kiköltözni e testből, és elköltözni az Úrhoz.

— 2KORINTHUS 5,6. 8.

„Mindenkor bízunk, és tudjuk...” Ez tetszik nekem! Nem reménykedünk, nem feltételezzük, nem lehetségesnek tartjuk, hanem *tudjuk!* Tudjuk, hogy ‘mi’ távol vagyunk az Úrtól. Igen, Isten Szelleme a szívünkben azt kiáltja: „Abba, Atyám”. Jézus Krisztus, fizikai, (hús és csont feltámadott testben) az Atya jobbán van a mennyben. És amikor ‘mi’ elhagytuk e testet, ‘mi’ is ott leszünk Vele.

Ki az a ‘mi’?

A fizikai halál pillanatában, az ember elhagyja a testét. És ennek utána, semmivel sem kevésbé ember, mint amikor a testében volt. Itt nincs hely arra, hogy teljes egészében bizonyosságot tegyek, hogyan tapasztaltam meg a halált. („*A pokolban jártam*” című mini-könyvemben elolvashatod a teljes történetet). Azt azonban mindenképpen közölni akarom: Amikor én a testemen kívül voltam, semmivel sem voltam kevésbé ember, mint amikor a testemben voltam. Éppannyira valóságosnak tűntem a magam számára, mint most. Ugyanaz az alakom, ugyanaz a formám volt, ugyanaz a méretem. És tudtam mindazt, amit azelőtt tudtam, mielőtt elhagytam a testemet.

Megvallás: Az én valós énem a testemben él. Az én igazi valóm, örök szellemi lény, sohasem fog meghalni!

JÚNIUS 7

Nyereség!

Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. — FILIPPI 1,21.

Amikor a test meghal, a belső ember tovább él. A mai szövegben Pál a fizikai halálról beszél — és azt mondja, hogy az *nyereség*. Ez véget vet annak az elképzelésnek, miszerint az ember meghal, mint egy kutya, és ennyi az egész. Ebben így határozottan semmi nyereség nem lenne.

De véget vet annak az elképzelésnek is, hogy amikor meghalsz, csak ide-oda lebegsz, mint egy felhő az égen. Ebben sem lenne semmi nyereség. Véget vet a reinkarnáció elképzelésének is. (Az ugyancsak mindenestül puszta elképzelés! Semmi igei nincs benne.) Sokan azt hiszik, hogy újra meg fognak születni erre az életre — legközelebb esetleg mint tehén, ló vagy akár légy. Semmi *nyereség* nem lenne abban, ha mint tehén jönnél vissza — lehet, hogy megennének. Ha szúnyog lennél, lehet, hogy lecsapnának. Milyen ostobák tudnak lenni az emberek, amikor elhagyják a Bibliát és hamis tanításokba keverednek! Az igazság pontosan az, amit a Biblia állít: A fizikai halállal az újjászületett hívő — aki örök szellemi lény — elköltözik, hogy Krisztussal legyen, és ez valóban nyereség!

Megvallás: 'Nekem' az élet ebben a fizikai testben Krisztus. Krisztusnak az élete lakozik az én valódi énemben — a belső emberben, az örök szellemi lényben.

A mi választásunk

Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti; hogy melyiket válasszam, meg sem mondhatom. Mert szorongattatom e kettő között, kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb; de e testben megmaradnom szükségesebb tiérettetek. És ebben bízva, tudom, hogy megmaradok és együtt maradok mindnyájatokkal a ti hitben való gyarapodástokra és örömötökre. — FILIPPI 1,21–25.

Pál itt a fizikai halálról beszél. Természetesen, a valóságos Pál, a belső ember nem fog meghalni. Továbbra is élni fog a kettő közül valamelyik módon: vagy elmegy és Krisztussal lesz, vagy megmarad a hústestben.

Pál azt mondja, hogy még nem *döntötte* el. „Szorongattatom e kettő között” — mondja. Szeretnék elmenni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb. (Ha csak annyit mondott volna itt, hogy ez jobb, már az is csodálatos lenne, de ő azt mondta, hogy ez még a jobbnál is jobb!) Majd azt: „De tudom, hogy e testben megmaradnom szükségesebb tiérettetek.”

Ha Pál a hústestében van, taníthatja az embereket, és szolgálhat feléjük. Ez szükségesebb az ő érdekükben. Jegyezzük meg, *Pál* az, aki választ. Nem azt mondja: „Istenre fogom hagyni, és amit Isten választ, azt elfogodom.” Több közünk van annak eldöntéséhez, hogy éljünk-e vagy meghaljunk, mint gondolnánk!

Megvallás: *Az én igazi valóm örök szellemi lény.*

Az ember három dimenziója

Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemek, lelkek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételére.
— 1THESSALONIKA 5,23.

Mérhetetlenül nagy segítségedre lesz a szellemi növekedésben, ha különbséget tudsz tenni a *szellemed* és a *leked* között. Sok ember hiszi azt, hogy a szellem és a lélek ugyanaz. Még prédikátorok is! Úgy prédikálnak a lélekről, mintha az lenne a szellem.

A kettő azonban nem lehet ugyanaz. Ha az Ige alapján állíthatnánk azt, hogy a *test* és a lélek ugyanaz, akkor azt is állíthatnánk, hogy a *szellem* és a lélek is ugyanaz. A *Zsidó 4,12* azonban azt mondja, hogy Isten Igéje által a lélek és a szellem szétválasztható. Segít megérteni az ember három dimenzióját, ha kizárásos alapon végig gondolod a következőket:

(1) Testemmel a *fizikai* világhoz kapcsolódom.

(2) Szellemmel a *szellemi* világhoz kapcsolódom.

(3) Lelkemmel az *értelem* és az *érzelmek* világához kapcsolódom.

Az ember szellem. A *szellem* az embernek az a része, amelyik ismeri Istent. Az embernek van *lelke* — az értelem, az érzelmek, az akarat. És *testben* él.

Megvallás: Én Istennek a fia vagyok, Isten gyermeke vagyok. A szellemem által vagyok kapcsolatban az én Atyámmal a szellemi világban.

Jézus pedig monda nékik: **Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jön, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha.** — JÁNOS 6,35.

Ádám, mielőtt bűnbeesett, Istennel járt, társalkodott Vele. Ádám közösségben volt Istennel. Ám amikor elbukott, a szelleme elidegenedett, vagyis elkülönült Istentől.

Ama nap óta, minden e világra megszülető ember életében van egy szívbeli éhség — egy szellemi éhség.

A szívnek ez az éhsége arra készíti az embert, hogy keressen valamit a betöltésére. Van, aki a világi javakhoz fordul, mások meg a világ hamis vallásaihoz. A szívnek ezt az éhségét azonban semmi sem tudja kielégíteni, csakis Isten.

Lehet, hogy valakit a szíve éhsége már sokmindenbe belehajszolt, de csakis akkor szűnik meg, amikor az ember megtalálja Jézus Krisztust. Amikor megismerkedik az Úr Jézus Krisztussal, megkapja az örök életet és újjászületik, Isten gyermekévé lesz. Az ember akkor kerül rokonságba Istennel! Közösségben lehet Istennel! Szívének éhsége megelégtetett!

Megvallás: *Én Jézushoz jövök, ezért sohasem fogok megéhezni. Én hiszek Jézusban, ezért sohasem fogok megszomjazni. Én rokonságban vagyok Istennel. Ő az én Atyám. Én közösségben vagyok Ővele. Az én szívem megelégtült!*

Isten ajándéka

Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban. — RÓMA 6,23.

Isten az emberrel a szellemén keresztül tart kapcsolatot. Amikor Isten Igéjét prédikálják egy olyan bűnösnek, aki még sohasem hallotta az Evangéliumot és ez az ember bizonyosságot kap, az nem egy fizikai érzés — nem is az értelméből fakad. Mert lehet, hogy meg sem értette, de mélyen a bensejében történt valami. Isten Szelleme Isten Igéjén keresztül kapcsolatba kerül a bűnös szellemével.

Amikor az ember válaszol Isten hívására, az Evangélium üzenetére, a szelleme újjászületik. A szelleme újjáteremtetik az *örök élet* befogadása által. Az örök élet befogadása a legcsodálatosabb esemény az életben. Ezt hívjuk újjászületésnek. Ezt hívjuk új teremtésnek. Ekkor valójában Isten a saját természetében részesít minket, az Ő lénye ölt valóságot a mi emberi szellemünkben.

Ezt írja le a *2Korinthus 5,17–18*.

Az újjászületés ténylegesen az ember szellemi megszületése Istentől. Ez az azonnali újjászületés pedig nem testben, nem lélekben, hanem az ember szellemében történik! Az ember szelleme egy tökéletesen új, csodálatos teremtménnyé lesz Istenben!

Megvallás: *Én egy vadonatúj, csodálatos teremtmény vagyok Krisztusban. Isten nekem adta az örök élet ajándékát. Az én szellemembe helyezte saját természetét, személyiségét, létének alapját. A saját szellememben megvan minden, amire valaha is szükségem lesz ahhoz, hogy győztes legyek az életben.*

Lelkünk megmentése

Az Ő akarata szült minket az igazságnak Igéje által, hogy első zsengeje legyünk az Ő teremtményeinek... Elvetvén azért minden undokságot és a gonoszságnak sokaságát, szelídséggel fogadjátok a beoltott Igét, amely képes megmenteni a lelkeiteket. — JAKAB 1,18. 21.

Mi a helyzet a lelkünkkel? A lelkünk nem üdvözl, amikor mi újjászületünk? Nem. Sok olyan keresztény van, akinek már van üdvössége és be van töltekezve a Szent Szellemmel évek óta, de a lelke még nincs megmentve! Akadnak, akik éltek és meghaltak anélkül, hogy a lelkük megmentésére valamit is tettek volna. A mennybe jutottak? Természetesen. Isten gyermekei voltak, a szellemük Istentől született. Tudnunk kell azonban, hogy a lélek nem születik újjá. A lélek megmentése egy *folyamat*.

Jakab levele nem bűnösöknek, hanem keresztényeknek íródott. És Jakab azt mondja nekünk, hogy a lelkünknek még nincs üdvössége. A *Jakab 1,21* minaddig zavart okozott bennem, amíg rá nem jöttem a szellem és a lélek közti különbségre. Az ember *szelleme* — a belső ember — megkapja az örök életet és újjászületik. Az értelmével és az érzelmeivel — tehát a lelkével — azonban még foglalkoznia kell. Meg kell újítania.

Megvallás: Én szellem vagyok. Nekem van lelkem. Testben élek. Isten szült ENGEM az Igazságnak Igéje által. Én újjászülettem. Most pedig szelídséggel fogadom a beoltott Igét, amiben megvan az erő, hogy megtartsa a lelkemet. Az értelmem folyamatosan megújul Isten Igéje által.

A lélek helyreállítása

Ő helyreállítja az én lelkemet...

— ZSOLTÁROK 23,3. (*King James*)

Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti értelmes szolgálatotok. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.

— RÓMA 12,1. 2.

Újjászületett, Szellemmel betöltekezett keresztényeknek mondja azt Pál a *Róma 12*-ben, hogy tenniük kell valamit a testükkel és az elméjükkel. Az ember szelleme újrászületik, de a teste és lelke ugyanaz marad. Oda kell tehát szánnia a *testét* Istennek, és gondoskodnia kell *elméje* megújulásáról. A *Zsoltárok 23*-ban 'helyreállít'-nak fordított héber szó és a *Róma 12,2*-ben 'megújulás'-nak fordított görög szó voltaképpen ugyanazt jelenti. Helyre lehet állítani például egy értékes, antik széket, ami ránézésre ócskának tűnik. Utána is ugyanaz a szék marad, csak fel lett *újítva*. Az ember szelleme azonban nem helyreállítva lesz; *újonnan születik*, vagyis újjá lesz teremtve. A lelke viszont *helyreállítva lesz*, amikor az elméje megújul Isten Igéje által. A mai Egyháznak leginkább arra lenne szüksége, hogy a hívők megújítsák az elméjüket Isten Igéje által. Isten Igéje az, ami helyreállítja, megújítja és megmenti a lelkeket!

Megvallás: *Naponta gondot viselek arra, hogy az elmémet megújítsam Isten Igéjével. Ezért nem szabom magamat e világhoz. Az én elmém megújul, hogy úgy gondolkozzam, ahogy Isten gondolkozik.*

A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek. — JÁNOS 10,10.

Miért jött Jézus?

Azért jött Jézus, hogy megosszon velünk néhány alapelvet, ami szerint élnünk kell? Azért jött, hogy egy erkölcsi kódexet adjon nekünk —mit szabad és mit nem — hogy ezzel kiigazítson minket? Vagy talán azért jött, hogy új vallást vagy új gyülekezetet alapítson?

Nem! Jézus egy célból jött el: Hogy nekünk *életünk* legyen, és hogy *bővülködjünk* abban!

Ez a szó, 'élet', az Evangélium legnagyobb szava. Az embernek életre volt szüksége, mert szellemi halott volt. A szellemi halál, ami az ördög természete, Ádám bűnbeesésekor került az emberbe, egyben az ember bukását hozva.

Isten munkája minden korban arra irányult, hogy megsemmisítse ezt az ördögi természetet. Ezért jött el Jézus a földre. Ő kijelentette: „...*én azért jöttem, hogy életük legyen...*” Egyetlen dolog elégíti ki az ember szükségletét: Isten természete, az örök élet. Ezt semmi nem tudja helyettesíteni. Amikor valaki befogadja az örök életet, Isten természetét, Isten életét fogadja magába. Ez az isteni cselekedet változtatja meg az embert, azonnal átkerül ezáltal a sátán családjából Isten családjába.

Megvallás: *Szellemem részesedett Isten életéből. Én élővé váltam Isten előtt. A szellemem részesedett Isten természetéből. Meg fogom engedni, hogy Isten bennem lévő élete és természete uralkodjon felettem.*

Amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.
— 2PÉTER 1,4.

Amikor Isten gyermekévé lettél, Isten a saját természetét — az örök életet — plántálta el benned. Isten élete, természete, létezése benned, azonnal megváltoztatta a szellemedet. Átmentél a szellemi halálból — a sátán birodalmából — az életbe, amely Isten birodalma. (1Ján. 3,14) Átkerültél a sátán uralmából a Krisztus Királyságába.

Amikor megkaptad az örök életet, a sátáni természet eltávozott tőled. Az a romlás, amiből kimenekültél, a szellemi halál, a sátáni természet. (2Pét. 1,4)

A sátáni természet eltávozott tőled, nem elméletileg, hanem ténylegesen. A 2Korintus 5,17 kijelenti: „...a régiek elmúltak...” És Isten természete került beléd. Immár részese vagy az Ő isteni természetének — Isten természetének — Isten életének!

Megvallás: *Isten élete van bennem. Isten természete van bennem. Isten képessége van bennem. Isten bölcsessége van bennem. Ahhoz, hogy én kudarcot valljak, Istennek kellene kudarcot vallania. Isten azonban sohasem vallhat kudarcot! Én részese vagyok az Ő isteni természetének.*

Dzoé

Mert amiként az Atyának élete [dzoé] van Önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete [dzoé] legyen Önmagában. — JÁNOS 5,26.

A mai szövegünkben 'élet'-nek fordított görög szó a *dzoé*. Ha végigolvasod a King James- vagy bármely más fordítást, és azt a szót látod, hogy 'élet', azt gondolhatod, mindig ugyanarról van szó, de nem így van. Három másik görög szót is életnek fordít az Újszövetség. Íme, röviden ezek a szavak és a jelentésük:

pszükhé, természetes élet, vagy emberi élet; *biosz*, életmód; és *anasztrophé*, viselkedés.

A *dzoé* az örök élet, azaz Isten élete. Ez Isten természeté. Ez az az élet, amilyen élete Istennek van — az Atya élete — és a megtestesült Fiú élete is. Nevezi ezt az Ige 'örök élet'-nek, 'örökkön való élet'-nek, olykor egyszerűen csak 'élet'-nek.

Nem számít az 'életstílusod' vagy a 'lelkialkatod', ezek csak akkor érnek valamit, ha benned van a *dzoé*! Jézus pedig azért jött, hogy ezt elhozza neked!

Megvallás: Amiként az Atyában megvan a dzoé-, úgy megadta a Fiúnak is, hogy a dzoé lakozzon benne. Jézus azt mondta: „Én azért jöttem, hogy tiétek legyen a dzoé, és hogy bőségében legyetek.” Én birtokolom a dzoét önmagamban bőségesen.

Életre segíteni másokat

Sok más jelt is tett ugyan Jézus az Ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben; ezek pedig azért írtak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek [dzoé] legyen az Ő nevében.
— JÁNOS 20,30. 31.

Jézus sok olyan dolgot tett, ami nincs feljegyezve János Evangéliumában és a többi evangéliumban. Ami azonban fel van jegyezve az evangéliumokban, az bizonyos célból került feljegyzésre.

Mi ez a cél? „...*hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, dzoé-tok legyen az Ő nevében.*” A cél az, hogy mi megkapjuk az örök életet! Mint kereszténynek tudnod kell, hogyan segíthetsz másoknak, hogy ők is megkapják az örök életet.

Az első lépés, hogy olvassák el vagy hallgassák meg azt, ami le van írva az evangéliumokban, hogy megtudják, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és hogy Isten Fiaként Ő tette elérhetővé a szellemi életet a szellemileg halott ember számára. A János 3,15–16 megmutatja nekünk, mimódon: „*Hogy valaki hiszen Őbenne (Jézusban), el ne vesszen, hanem örök élete [dzoé] legyen. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete [dzoé] legyen.*”

Megvallás: *Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Istennek Fia. Mivel hiszem ezt, megkapom az örök életet, a dzoé-t, az Ő nevében. Én sohasem fogok elveszni. Enyém a dzoé. Enyém Isten élete — Isten természete — amely bennem lakozik.*

Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint; és hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint.

— 1KORINTHUS 15, 3. 4.

Nemrégem olvastam az evangélium egy úgynevezett szolgálójáról, aki már eléggé ismert. Néhány újságíró interjút készített vele, amikor megérkezett a városba, egy cikkével kapcsolatban. Abban a cikkben ugyanis kijelentette: „Kérdés, hogy Jézus feltámadt-e egyáltalán a halálból. Valamint, hogy semmi sem múlik azon, hogy Ő feltámadt-e vagy sem.”

A világon minden ezen múlik!

Ezen múlik, hogy van-e szellemi életed vagy szellemi halott vagy-e — mert ezáltal kapod meg az örök életet. Mert azáltal születesz újjá — hogy hiszed, hogy Jézus Krisztus az Istennek Fia, hogy Ő meghalt a te bűneidért az Írások szerint, és hogy feltámadt a halálból!

Megvallás: Én hiszem, hogy Jézus Krisztus az Istennek Fia. Hiszem, hogy Ő meghalt az én bűneimért az Írások szerint. Hiszem, hogy Ő feltámadt a halálból az én megigazulásomért, vagyis azért, hogy én igaz legyek Isten előtt. Én hiszem a szívemben, hogy én vagyok Isten igazsága. Igazzá lettem Isten előtt, az által, amit Jézus tett.

Fogadd be Őt!

Valakik pedig befogadják Őt [Jézus Krisztust], hatalmat [jogot] ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek.

— JÁNOS 1,12.

Jézus Krisztus befogadása az akaratunk cselekedete. Isten Igéjének alapján cselekszi ezt az ember, saját akaratából. Tudván, hogy Megváltó nélkül nem tud közeledni Istenhez, nincs örök élete, felnézhet Istenre és röviden ezt imádkozhatja:

Atyám, hozzád jövök az Úr Jézus Krisztus nevében. Tudom, hogy Te nem utasítasz és nem vetsz el engem, mert azt mondtad az Igédben, „...aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem”.

Én hiszem a szívemben, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia. Hiszem, hogy Ő meghalt az én bűneimért, az Írások szerint. Hiszem, hogy Ő feltámadt a halálból az én megigazulásomért, az Írások szerint. A 'megigazulás' azt jelenti, hogy Ő igazzá tett engem Isten előtt.

Én hiszem, hogy az Ő halála, eltemetése és feltámadása igazzá tett engem Isten előtt. Ezért elfogadom Jézust, mint az én Megváltómat, és megvallom Őt Uramnak. A te Igéd azt mondja: „Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.”

Megvallás: Én most segítségül hívlak Téged, ezért tudom, hogy megtartattam. Te azt mondtad: „Ha a szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, megtartatol.” Ezért én most megvallom a számmal: Én meg vagyok váltva! Köszönöm, Uram!

Megvan

Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete [dzoé] VAN; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.

— JÁNOS 5,24.

Van! Neked örök életed van, *most!* Nem akkor fogod megkapni, amikor a mennybe kerülsz; neked már megvan a *dzoé*-d, *most!* De ha nincs ismereted erről a *dzoé*-életről — ha nem tudod, hogy mi ez, illetve hogyan járj ennek a világosságában — sohasem leszel képes élvezni a valóságát. A természetes életben is megtörténhet, hogy van valamid, de nem tudsz róla, és így semmi haszna. 1947-ben még karácsony előtt elhatároztam, hogy félreteszek egy kis pénzt a feleségem ajándékára. El is kezdtem azzal, hogy betettem egy húszdolláros a pénztárcám titkos rekeszébe. Később azonban teljesen megfeledkeztem róla. Néhány hétre rá kifogyott a benzinem. Nem volt nálam semmi pénz, így fel kellett hívnom a gyülekezet egyik diakónusát, hogy jöjjön értem. Később, amikor a pénztárcámban kutattam, rátaláltam erre a húszdollárosra. Valójában nem mondhatom, hogy nem volt pénzem, amikor kifogyott a benzinem, hisz volt nálam húsz dollár, csak nem tudtam róla, és így nem volt semmi haszna. Isten azért adta nekünk az Igét, hogy ismerjük meg azt, amink már megvan, — az örök életet — azután járjunk a világosságában.

Megvallás: *Én meg fogom tanulni, hogyan járjak annak a világosságában, amim már megvan — az örök életem világosságában.*

Változás

Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés. — GALATA 6,15.

Mert (most már) sem a körülmetélkedésnek nincs semmi jelentősége, sem a körülmetéletlenségnek, hanem (kizárólag) az új teremtésnek (az újjászületés és a Krisztus Jézusban, a Messiásban való új természet eredményének).

— GALATA 6,15. (*Amplified*)

Az első, amit a *dzoé* az emberben elvégez az, hogy megváltoztatja a természetét. Megváltoztatja a szellemét. A *dzoé* új teremtménnyé teszi. Minden újjá lesz a belső emberében, vagyis a szellemében. Amit ennek az új embernek, vagyis új teremtménynek kell megtennie az az, hogy a belső emberének engedje át az irányítást. Amikor mi hívők átengedjük a szellemünknek az irányítást, Isten bennünk lévő életének engedjük meg, hogy irányítson minket. Az emberek meglátják Isten bennünk lévő életének hatásait. Meglátják a változásokat a szokásainkban, a viselkedésünkben, beszédünkben és így tovább. A bűnözőkből törvénytisztelő állampolgárok lesznek. A tolvajból becsületes ember. A részegesből józan életű. A prostituált erkölcsössé válik. Nincs reménytelen eset! Amikor ez a *dzoé*-élet kerül az emberbe, egy újfajta szeretet — *az agapé* — tölti be. És ha a hívő megengedi, hogy ez a szeretet uralkodjon felette, megsemmisíti a családi viszályok okát: lerombolja az önzést.

Megvallás: *Én új teremtmény vagyok. A szellemem részesedett Isten életéből és természetéből. Isten maga a szeretet. Megengedem, hogy az Ő élete uralkodjon felettem, hagyom, hogy az Ő szeretete uralkodjon felettem.*

Őbenne volt az élet [dzoé], és az élet [dzoé] volt az emberek világossága. — JÁNOS 1,4.

Az az élet, amelyet az újjászületéskor kaptál, hatással lehet az értelméd fejlődésére azáltal, hogy irányítja a gondolkodásodat, az intellektusodat.

Rám határozottan így hatott. Tinédzserként kaptam meg az örök életet a betegágyamon, 1933. április 22-én. Majd 1934. augusztus 8-án Isten ereje meggyógyított engem a hit és az ima által.

Gyógyulásom után visszamentem a középiskolába. A tizenhat hónap alatt, amíg fekvőbeteg voltam, egy egész tanévet hagytam ki. A középiskola első két évében 'D', vagyis elégséges rendű tanuló voltam.

Abban az időben nem volt görög konkordanciám (a Biblia szavait tartalmazó ún. szókereső-szótár — *a szerk.*), így nem tudtam a dzoé-ról. Bibliám azonban volt és Isten Szelleme vezetett engem. Mindennap ezt mondtam iskolába menet:

"Őbenne van az élet, és az élet az emberek világossága. Ez az élet bennem van. Isten élete bennem van. Ez az élet fejlődik bennem. Ez az élet fejleszti a szellememet. Ez az élet fejleszti az értelmemet. Isten bennem van. Isten bölcsessége van bennem. Isten élete van bennem. Isten ereje van bennem."

Megvallás: *Készítsd el a saját megvallásodat, a János 1,4 alapján, és valld meg, hogy Isten élete van benned, mint a te világosságod.*

A szív eltökélése

De Dániel eltökélé az ő szívében, hogy nem fertőteti meg magát a király ételével és a borral, amelyből az iszik vala, és kéré az udvarmesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie.
— DÁNIEL 1,8.

Két kedvenc igeversem volt, amit vagy felolvastam vagy pedig idéztem az Úrnak, és ezekre alapoztam a megvallásomat reggelente, iskolába menet. Az első a *János 1,4* volt, a második pedig a *Dániel 1*.

Olvasd el Dániel első fejezetét, és meglátod, hogy Dániel és a három zsidó fiú, annak ellenére, hogy fogoly volt, hogyan választatott ki arra, hogy a királyi palotában tanuljanak.

A Biblia azt mondja: Dániel *'eltökélte az ő szívében'*. Ezt a kifejezést használtam, amikor az Úrral beszéltem. Tudtam, hogy bár nem az ő szövetség alatt élek, mégis rátaláltam egy alapelvre, amihez tarthattam magam.

Tudjuk, hogy a zsidóknak nem volt szabad fogyasztaniuk bizonyos ételeket, ránk azonban ez nem vonatkozik. Isten Igéje azt mondja az Újszövetségben: „...*Istennek minden teremtett állata jó, és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal; mert megszenteltetik Isten Igéje és könyörgés (íma) által.*” (1Tim. 4,4–5) Így én is azon alapelv szerint cselekedtem, mint Dániel. Ezt mondtam az Úrnak minden reggel: „*Én eltökéltem a szívemben, hogy az élet világosságában járok.*”

Megvallás: *Én eltökéltem a szívemben, hogy az élet világosságában járok. Eltökéltem, hogy Isten bennem lévő életének a világosságában járok.*

**És az Isten kegyelemre és irgalomra méltóvá tevő
Dánielt az udvarmesterek fejedelme előtt.**

— DÁNIEL 1,9.

Én semmit sem tudtam a hit megvallásáról, amikor tinédzserként üdvösséget nyertem. Mégis, a szellemem arra készítetett, hogy kimondjak bizonyos dolgokat. Kedvencem volt a *2Korinthus 5,17*. Mindenkinek, akivel csak találkoztam, elmondtam: „Én egy új teremtés vagyok!” Erre megkérdezték: „Az meg micsoda?” Én meg elkezdtem róla prédikálni. Mire feleszméltem, egy csomó ember vett körül az utca kellős közepén!

Minden reggel megvallásokat tettem iskolába menet a *János 1,4* és a *Dániel 1* alapján. Néha, mi diákok, az utca egész széltében mentünk az iskolába. A járókelők azt hitték, hogy megbolondultam, mert útközben magyaráztam a többieknek a dolgokat.

Azt mondtam nekik: „Most már értitek ugye, hogy Dániel kegyeltséget talált az udvarmesterek fejedelme előtt (ma inkább úgy mondanánk, hogy az egyetem dékánja előtt). És Isten volt az, aki Dánielt kedvessé tette előtte.

Meg azt szoktam mondani Istennek: „Istenem, tegyél kedvessé engem minden tanár előtt. Köszönöm Neked, hogy ezt már meg is tetted.”

Megvallás: *Istenem, tegyél engem kedvessé* (a tanárom az osztálytársam, munkatársam, üzlettársam stb. előtt).
Köszönöm neked, hogy az ő jóindulata már az enyém.

Tudomány és értelem

És ada az Isten ennek a négy gyermeknek tudományt, minden írásban való értelmet és bölcseséget; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álmokhoz is. — DÁNIEL 1,17.

“...ada az Isten tudományt (és) értelmet.” Isten adott Dánielnek és a másik három zsidó fiúnak tudományt és mindenféle jártasságot.

Az örök élet Isten természete. Isten természete benned van. Ismerd meg! Hidd el! Valld meg! És elkezd majd irányítani téged!

Tanulj meg az élet világosságában járni. Tanuld meg gyakorlatban alkalmazni azt az életet, ami a te lényedben van. Ha ennek az életnek a világosságában jársz, fejleszteni fogja az egész személyiségedet, és növeli az értelmi képességeidet.

Megvallás: *Én egy új teremtés vagyok, újjászülettem. Isten élete és természete a szellememben van. Ez az élet az emberek világossága. Én eltökélem, hogy az élet világosságában járok. Isten élete bennem van. Isten tudománya bennem van. Isten értelme bennem van. Ő tanít engem, Ő vezet engem. Isten gyermeke vagyok. Isten bennem levő Szelleme vezet engem. Én követni fogom az Ő vezetését, az élet világosságában fogok járni.*

Miután pedig elmúlt az idő [három év], amikor meghagyta a király, hogy eléje vigyék őket... És szóla velük a király, és mindnyájuk között sem találtak olyan, mint Dániel, Ananiás, Misáel és Azariás, és állának a király előtt. És minden bölcs és értelmes dologban, amely felől a király tőlük tudakozódék, **TÍZSZERTE OKOSABBÁKNAK** találá őket mindazoknál az írástudóknál és varázslóknál, akik egész országában valának.

— DANIEL 1,18–20.

Minden nap ezt mondtam: „Istenem, tegyél engem kedvessé minden tanár előtt. Köszönöm neked. Ez már az enyém. Most pedig — mivel bennem van Isten élete és természete — adj nekem tudományt, és minden értelmet és bölcsességet, hogy tízszerte okosabb legyek.” Én most nem magammal dicsekszem, azzal dicsekszem, amit Isten adott nekem. Mert betegségem előtt csupán 'D', azaz elégséges rendű tanuló voltam, és miután újjászülettem és meggyógyultam, én voltam az egyedüli az osztályban, aki minden tárgyból 'A'-t, kitűnőt kapott. Arra is képes voltam, hogy fogtam a történelemtananyagot (próbára is tettem ezzel), elolvastam egy olyan fejezetet, amit azelőtt sohasem olvastam, és szóról-szóra visszamondtam az olvasottakat. És ezt nem azért tudtam megtenni, mert fejlesztettem a memóriámat. Az égvilágon semmit se tudtam az emlékezőtehetség fejlesztéséről. Azért tudtam megtenni, mert a szellememre néztem. A legtöbb hívő sohasem fejlesztette a szellemét úgy, ahogy lehetett volna. Voltaképpen sohasem jártak annak a világosságában, ami mindvégig a birtokukban volt.

Megvallás: *Eltökéltem, hogy fejleszteni fogom a szellemem. Ezt megtenni, hogy az élet világosságában fogok járni.*

Mert egykor sötétség voltatok; most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok. — EFÉZUS 5,8.

A legnagyobb csoda, amit láttam azzal kapcsolatban, hogy az örök élet milyen hatással van az értelemre, egy lánynal történt, akit én most Marynek fogok nevezni. Mary hét évet töltött el az általános iskola első osztályában, anélkül, hogy megtanulta volna leírni a nevét. A hatóságok megkérték a szüleit, hogy vegyék ki az iskolából, amint betöltötte a tizennegyedik évét. Tizennyolcévesen úgy viselkedett, mintha két éves lett volna. Ha történetesen nem az anyja mellett ült az istentiszteleten, a pad alatt csúszott-mászott, vagy felemelve a szoknyáját átlépdelt a padok felett, hogy visszajusson oda, ahol az anyja ült. Majd egy este, egy evangelizációs ébredési összejövetel alatt, Mary kijött az oltárhoz. Ott megkapta az örök életet — Isten természetét. Azonnal hatalmas változás történt. Már a következő este úgy ült az istentiszteleten és úgy viselkedett, ahogy az egy fiatal hölgyhöz illik. Rendbe hozta a haját és szépen felöltözködött. Úgy tűnt, hogy értelmi képessége egyik napról a másikra megnövekedett. Nem sokkal ezután, látogatóba utazott a rokonaihoz, ott megismerkedett egy szomszédos farmer fiúval és feleségül ment hozzá. Sok évre rá megtudtam, hogy miután a férje elhalálozott egy balesetben, jómódú üzletasszony lett belőle, megállt a saját lábán és megbecsült építési vállalkozó lett a városban!

Megvallás: *Én a világosság fiaként járok az Úrban, én az élet világosságában járok.*

Az élet világosságában járni

Ismét szóla azért hozzájuk Jézus, mondván: **Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.**

— JÁNOS 8,12.

Még azelőtt kezdtem megérteni bizonyos igazságokat az örök életről, hogy a gyermekeink megszülettek volna. És Isten kegyelme által hittem, hogy tudok az örök élet világosságában járni. (Ha Isten azt mondja nekem az Igéjében, hogy én képes vagyok erre, akkor képes is vagyok rá.) Tudtam: az, hogy az örök élet világosságában járok, hatással lesz a gyermekeimre, így azt is meg tudtam mondani előre, hogy mivé lesznek. Azt is meg tudtam mondani, hogy mivé lesznek azok a csecsemők, akik azidőtájt születtek a gyülekezetünkben. Tudtam, hogy a szüleik milyen világosságban járnak, és az hogyan fog hatni rájuk. Mindig százszázalékosan igazam lett. Az emberek birtokolhatják az örök életet, de ha nem járnak annak világosságában, nem fejlesztik magukat — ha nem használják ki ennek az életnek és természetnek az előnyeit — akkor a dolgok nem fognak rendben menni az életükben. *Miénk az örök élet, de nekünk kell megfelelően kiaknázni.* Nekünk kell ennek a világosságában járni. A gyerekeket megilletné az a kiváltság, hogy olyan családokba szülessenek, ahol ott van az örök élet és Isten szeretete. Megfigyeltem, hogyan reagálnak az igei tanításra, azok a gyerekek, akiknek szülei rendelkeznek ezzel az élettel, *és ennek a világosságában járnak.* Az ilyen gyermekek olyan kifinomult szellemmel rendelkeznek, ami másoknál nem található. Könnyebb őket fegyelmezni és értelmi képességeik is jobbak. Azok a tinédzserek, akik megkapják az örök életet és megengedik, hogy ez az élet irányítsa őket, jobb értelmi képességekkel rendelkeznek üdvösségre jutásuk után, mint előtte.

Megvallás: *Isten élete bennem van. Ez az élet a világosságban van, és hatással van az én fejlődésemre. Én ennek a világosságában járok, és ez hatással van az otthonomra!*

Láthatóvá válik

Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete [dzoé] is látható legyen a mi testünkben. Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete [dzoé] is látható legyen a mi halandó testünkben.
— 2KORINTHUS 4,10–11.

Pál arról beszél, hogy a dzoé láthatóvá válik a mi halandó testünkben. De nem a test feltámadásáról szól, mert a halandó azt jelenti, hogy „alá van vetve a halálnak”. Amikor feltámadunk, halhatatlan testünk lesz. Pál itt arról beszél, hogy Isten élete (dzoé), amely a szellemünkbe került az újjászületéskor, megnyilvánul, látható lesz *ebben* az életben — a mi halálnak kitett halandó hústestünkben! Meg vagyok győződve róla, ha megtanulnánk, hogyan kell az élet világosságában járni, és ha megengednénk az életnek, amely bennünk van újjászületésünk óta, hogy uralkodjon felettünk, semmi sem gátolná, hogy magas kort érjünk meg, ha Jézus várna még a visszajövetelével. Tudom, hogy a külső ember öregszik, de Isten *dzoé* élete megnyilvánulhat a mi halandó hústestünkben!

Megvallás: Köszönöm neked Atyám, hogy az az élet, ami az én szellememben van, megeleveníti az én halandó testemet is, élettel telivé, egészségessé és éppé teszi. Mert a megváltás hatalmas tervében, amelyet Te terveztél meg, (el is küldted az Úr Jézus Krisztust, hogy végrehajtsa azt), nemcsak a szellemem újjászületése, hanem a gyógyulás is megvan a fizikai lényem számára: „Az én betegségeimet Ő viselte az én fájdalmaimat Ő hordozta.” Amit Jézus elhordozott, nekem már nem kell hordoznom. Jézus sebeivel én gyógyultam meg. Egészségessé lettem — szellemileg, testileg és értelmileg. Isten Igéje szerint, én meggyógyultam! Egészséges vagyok!

Az élet átadása

...örök életet adott nekünk az Isten, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet.

— 1JÁNOS 5,11. 12.

Jézus azt mondta: „Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtnak... Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik...”

Az egyik ilyen jel, amelyről Jézus tanította, hogy a hívőket követni fogja — nem a korai egyházat, nem az apostolokat, nem a pásztorokat, nem a prédikátorokat, hanem a hívőket — az, hogy „...*betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.*” (Márk 16,18.)

Miért? Mert Isten élete a hívőkben van! Némelyek különleges módon fel vannak kenve, hogy gyógyítással szolgáljanak, a Márk 16 azonban nem erről beszél! Minden újjászületett hívőben benne van Isten élete, Isten természete, az isteni fajta élet — és ez az élet, kézrátétellel átvihető mások fizikai testébe!

Ezért kell a kezedet betegekre tenni. Amikor a kezedet rájuk teszed, Isten benned lévő élete átárad beléjük a kezedden keresztül. Gyakran megtapasztalod majd, hogy ez az élet belőled egyenesen belefolyik a másikba. Isten *élete* van benned! Isten természete van benned! Isten gyógyító Isten. Hozd működésbe Isten erejét! Isten így munkálkodik, a te kezeid által. Isten nincs itt a földön személyében, de benned van, a Szelleme által!

Megvallás: *Én hívő vagyok. Isten élete van bennem. Isten gyógyító Isten. Én betegekre teszem a kezeimet, és azok meggyógyulnak.*

JÚLIUS 1

Jézus Úr-volta

Eltemettettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.

— RÓMA 6,4.

A *Róma 10,9* más fordítása szerint: „... ha te megvallod a száddal Jézust Uradnak, és hiszed a szívedben... üdvözülni fogsz.” Ez azt jelenti, hogy meg kell vallanod Jézust Uradnak, és el is kell fogadnod Őt életed Urának ahhoz, hogy üdvözülj. Nyilvánvaló, miért kell ezt megtennünk. Mi a sátánnak, Isten ellenségének voltunk a szolgálói, az alattvalói és gyermekei. Az ördög királyságához tartozunk. Most azonban el akarjuk hagyni azt a királyságot és Isten királyságának „hivatalos állampolgáiraivá” kívánunk lenni. Mielőtt azonban megtehetnénk ezt, úgymond, állampolgársági hűségesküt kell tennünk az új hazának, teljes és feltétel nélküli szakításra van szükségünk a régi hazánkkal. Ezért kell, a Biblia szerint, Jézus Krisztust megvallani Urunknak. Ő lesz az új ura értelmi életünknek éppúgy, mint a szívünknek, a szellemi életünknek. Van, aki el akarja fogadni Jézust *megváltójának*, de *urának* nem. El akarják fogadni Őt, mint megváltójukat a pokoltól, de nem akarják elfogadni Őt uruknak és kormányzójuknak a földön. De az egyik nem lehetséges a másik nélkül.

Megvallás: *Én új életben járok. Jézus Krisztus az én Megváltóm. Jézus az én Uram. Úr Jézus, én most már a Te királyságodban élek, és elfogadom azt, hogy Te vagy az Úr az én életem felett. Azt akarom, hogy a Te akaratod és a Te terved valósuljon meg az életem minden területén.*

És valamit tesztek, szellemből cselekedjétek, mint az Úrnak és nem embereknek; tudván, hogy ti az Úrtól veszitek az örökségnek jutalmát: mert az Úr Krisztusnak szolgáltok.

— KOLOSSÉ 3,23. 24.

Amikor Jézus lesz a te Urad, bele kíván majd szólni, hogy milyen könyvet olvasol, hogy mivel töltöd a szabadidődet és hogy bánsz a fizikai testeddel.

Ha Jézus a te Urad, azt kívánja, hogy beleszólása legyen az anyagi életedbe, vagyis abba, hogy hogyan juss pénzhez, és abba is, hogyan és mire használd.

Ha Jézus a te Urad, megkívánja, hogy szava legyen a házasságoddal, a gyermekeiddel és az otthonoddal kapcsolatban.

Ő akar irányítani abban, hogy mi legyen a foglalkozásod és hogy hol élj. Igen, Jézus be kíván lépni az életed minden területére, ha Ő a te Urad. Én pedig azt akarom, hogy Ő legyen az én Uram. Te nem?

Ettől lesz áldott a keresztény élet. Amikor Jézus uralkodik felettünk az élet gyengesége, gyarlósága és emberi irányítása megszűnik. Ez emeli fel az életünket a természetes szintről a természetfelettibe.

Megvallás: Úr Jézus, én azt akarom, hogy Te irányítsd életem minden területét. Én azt akarom, hogy Te mondd meg, hogy mit tegyek — hogy milyen könyveket olvassak, hogy kikkel barátkozzam, hogy mivel töltssem a szabadidőmet, hogy milyen társaim legyenek, hogy milyen legyen a házasságom, az otthonom, hogy bánjak a pénzemmel.

JÚLIUS 3

Az élő Ige

Mert hárman vannak, akik bizonyosságot tesznek a mennyben, az Atya, az Ige és a Szent Szellem: és ez a három egy. — 1JÁNOS 5,7.

Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala Istennél, és Isten vala az Ige... És az Ige testté lett és lakozék miközöttünk. — JÁNOS 1,1. 14.

Hogyan tehetem én Jézust az életem urává?

Jézus az élő Ige. Isten pedig azért adta nekünk az írott Igét, hogy felfedje számunkra az élő Igét. Adj Isten Igéjének — főként az Újszövetségnek — első helyet az életedben. Ha megteszed, ezzel Jézust teszed az első helyre! Engedd meg, hogy Isten Igéje irányítsa az életedet.

Engedd meg, hogy az Ige legyen az életed Ura. Engedd meg, hogy az Ige uralkodjon feletted. Ha ezt megteszed, valójában Jézusnak engeded meg, hogy uralkodjon feletted, mert Jézus és az Ő Igéje egyek.

Mi olyan korban élünk, amikor komolyan kell venni a szellemi dolgokat, és tudnunk kell, hogy mit mond a Biblia a szeretetről, az életről, az otthonról, a házasságról és a gyermekekről.

Engedd meg Isten Igéjének, hogy irányítsa az életedet. Ha Jézust teszed életed Urává, akkor az Ő írott Igéje az Ura az életednek.

Megvallás: *Úr Jézus, Te vagy az én életem Ura. Én megengedem, hogy a Te beszéded uralkodjon felettem. Megengedem, hogy a Te Igéd teljes uralmat vegyen felettem; ezáltal, TE uralkodsz felettem. Te irányítasz engem. Te vagy az Ura az én életemnek!*

Az Úr lámpása

Az Úrtól való szövétnek az ember szelleme, aki megvizsgálja a szívnek minden rejtekét.

— PÉLDABESZÉDEK 20,27.

Ennek a versnek egy másik fordítása így szól: „Az ember szelleme az Úr *lámpása*.” Ma ezt inkább így mondanánk: „Az ember szelleme az Úr *villanylámpája*.”

Ez azt jelenti, hogy az Úr meg akar világosítani minket — Ő akar vezetni minket — a mi emberi szellemünkön keresztül. A keresztények azonban, úgy tűnik, mindig valami más módon várják, hogy Isten vezesse őket, mint ahogy Ő kijelentette!

Isten vezetésének tekintik, amit fizikai érzékszerveik jeleznek. A Biblia azonban sehol sem mondja, hogy Isten a fizikai testünkön keresztül fog vezetni minket!

Az értelem szemszögéből nézik a dolgokat; Isten azonban sehol sem jelenti ki a Bibliában miszerint a lelkünkön, illetve értelmünkön, elménken keresztül vezetne majd bennünket.

Isten azt mondta, hogy az ember szelleme az Úr lámpása. Isten tehát a szellemünkön keresztül *vezet* bennünket. Isten *saját* szellemeden keresztül akar vezetni téged.

Megvallás: Én szellem vagyok. Van lelkem, és fizikai testben élek. Az én szellemem az Úr lámpása. Isten, aki az én Atyám, a szellememen keresztül világosít meg engem. Isten a saját szellememen keresztül vezet engem.

Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai. — RÓMA 8,14.

Isten fiai számíthatnak arra, hogy Isten Szelleme vezetni fogja őket. A hívők számíthatnak arra, hogy a Szent Szellem vezetni, vagyis irányítani fogja őket. Jézus, utalva arra az időre, amikor eljön a Szent Szellem, azt mondta: „Ő elvezérel majd titeket.”

Nem emberektől kell tehát várunk az útmutatást — ez nem igei. Isten minden gyermekében benne van Isten Szelleme, és számíthat arra, hogy Isten Szelleme vezetni fogja.

1959 februárjában Jézus egy nyílt látomásban jelent meg nekem. Hallottam a lépteit, amint bejött a kórházi szobámba. Leült egy székre az ágyam mellé és másfél órán keresztül beszélt nekem a prófétai szolgálatról. Ez volt az egyik dolog, amit mondott: „A prófétai szolgálat nem azért van az egyházban, hogy vezesse a híveket és megmondja nekik, mit csináljanak. Az ő szövetség alatt az emberek a prófétához mentek, ha tanácsra, útmutatásra vagy vezetésre volt szükségük, mert csak rajta volt Isten Szelleme, őrajtuk nem. Az ő szövetség alatt senkin sem volt a Szent Szellem, kivéve a királyt, a papot és a prófétát. Az emberek semmit sem tudtak a Szellem vezetéséről. Az új szövetség alatt az Ige nem azt mondja, hogy: akiket a próféták vezetnek, azok Istennek fiai. Az Ige azt mondja: Akiket Isten Szelleme vezérel, azok Isten fiai.”

Megvallás: *Én Isten gyermeke vagyok. Én számíthatok arra, hogy Isten Szelleme vezet engem. Ebben a pillanatban is Ő vezet engem.*

Szellemtől születve

Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az. Ne csodáld, hogy azt mondtam néked: Szükség néktek újonnan születnetek.

— JÁNOS 3,6. 7.

Az új szövetség alatt Isten minden gyermeke birtokolja Isten Szellemét. Először megszületnek a Szellemtől, azután betöltekeznek a Szellemmel, és számíthatnak arra, hogy a Szellem vezetni fogja őket.

A Szellemtől való megszületés. Az embernek a szelleme az a része, amely újjászületik. A keresztények szellemében Isten élete és természete van. A belső ember megszületik Isten Szellemétől és Isten Szelleme van benne.

A Szellemmel való betöltekezés. Az újjászületett keresztény betöltekezhet azzal a Szellemmel, aki már benne van. És amikor betöltekezik vele, az a Szellem ki fog áradni, és ő más nyelveken fog szólni, ahogy a Szent Szellem adja neki a kiejtést. (Csel. 2,4)

A Szellem általi vezetés. „Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.” Azokban az újjászületett emberekben is benne lakik Isten Szelleme, akik még nem töltekeztek be a Szellemmel — és arra is számíthatnak, hogy a Szent Szellem vezetni és irányítani fogja őket.

Megvallás: Én Isten gyermeke vagyok, Isten Szellemétől születtem. Isten Szelleme vezet engem. Jelenleg is Ő vezet engem. A Szent Szellem hatalmasan fel fog kelni bennem. Meg fogja világosítani az elmémet, és utat mutat a szellemnek. Isten Szelleme vezérel engem szüntelen.

Felele Jézus és monda néki: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki ezt mondja néked: Adj innom! te kérted volna őt, és adott volna néked élő vizet...Felele Jézus és monda néki: Mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik: Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne.
— JÁNOS 4,10. 11. 13. 14.

A Biblia ismerői tudják, hogy a víz a Szent Szellem jelképe. Maga Jézus nevezi meg a vizet, mint a Szellem jelképét. Amikor Jézus azt mondta az asszonnak a samáriai kútnál, hogy Ő az, aki az élő vizet adja, az asszony a kútban lévő természetes vízre gondolt.

Majd Jézus azt mondta: „...az a víz, amelyet én adok... örök életre buzgó víznek kútfeje lesz.” Ő az újjászületésről beszélt, az élő víznek forrásáról a hívőben.

Megvallás: *Én ittam az élő vízből, és már nem szomjazom. Én megszülettem Isten Szellemétől. Isten Szelleme bennem van. A bennem lévő vízforrás örök életre buzog fel.*

Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállta Jézus és kiálta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék. Aki hisz énbenem, amint az Írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. Ezt pedig mondja vala a Szellemről, akit az Őbenne hívők vesznek majd: mert még nem vala Szent Szellem; mivel-hogy Jézus még nem dicsőítették meg.

— JÁNOS 7,37–39.

Jézus a vizet a Szent Szellem jelképeként jelentette ki.

Figyeld meg: két különböző megtapasztalásra utal a tegnapi és a mai igehelyünk. Az egyik, az újjászületés: *víz-forrás* (kútfej) tebenned, amely örök életre buzog fel. A másik, a Szent Szellemmel való betöltekezés: *folyamok*. Nem csak egy folyó — hanem folyamok.

A víz a kútban (az üdvösség) egy célt szolgál: téged áld meg, a te javadra van. A folyamok azonban (a Szent Szellemmel való betöltekezés), kiáradnak belőled, hogy másokat áldjanak meg. A Szent Szellemmel való betöltekezésnek az a célja, hogy te lehess áldás mások számára.

Némelyek azt mondják: „Ha újjászülettél a Szellemtől, tiéd a Szellem, másra már nincs szükséged.” Ez azonban nem így van, csak mert ittál a vízből, nem jelenti azt, hogy telve vagy vízzel. Az újjászületést követő megtapasztalás a Szent Szellemmel való betöltekezés — e betöltekezés eredményeként pedig élő víznek folyamai ömlenek az ember bensejéből (a szelleméből).

Megvallás: *Én be vagyok töltekezve Isten Szellemével. Élő víznek folyamai ömlenek a legbelsőbb lényemből.*

A szellemem imádkozik

Mert ha nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik, de értelmem gyümölcstelen.

— 1KORINTHUS 14,14.

Isten Szellem. Az ember szellem. Isten a szellemünkön keresztül érintkezik velünk. A szellemünkön keresztül vezet minket. Nem érintkezik velünk közvetlenül az elménken keresztül, mert a Szent Szellem nem az elménkben lakik, és a testünkön keresztül sem tart fenn velünk kapcsolatot.

A Szellemmel betöltekezett hívőnek viszonylag könnyen be kellene tudni határolnia az emberi szellemet. Azok a nyelvek a szellemedből jönnek, mélyen a bensődből. A szavakat fizikailag mondod ki — de nem az érzékszervei formálják meg. Átadod a nyelvedet a szellemednek, a Szent Szellem pedig a szellemedben adja neked a kiejtést.

A nyelvek nem az elméből vagyis a lelkekből jönnek. Amikor nyelveken imádkozol, elméd, értelmed gyümölcstelen, nem érti, hogy mit beszélsz. Amikor nyelveken imádkozol, a szavak a legbensőbb lényedből jönnek elő — a szellemedből. Minden vezetés, amit valaha is kaptam, a szellememből jött. És főként akkor, amikor nyelveken imádkoztam — amikor a szellemem élénk volt és Istennel volt összeköttetésben.

Megvallás: Amikor nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik. A szellemem élénk, és összeköttetésben van Istennel. A Szent Szellem a szellemembe adja nekem a kiejtést.

Hogy van hát? Imádkozom a szellemmel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a szellemmel, de énekelek az értelemmel is.

— 1KORINTHUS 14,15.

Én megtanultam *az élet minden válságában* a bennem lévő szellememre tekinteni. Megtanultam nyelveken imádkozni. És mialatt más nyelveken imádkozom, vezetést kapok, amely a bensőmből jön, *mert a szellemem felélenkül, amikor nyelveken imádkozom.* Az elmém nem aktív ilyenkor; a szellemem az, ami tevékeny. *Isten pedig a szellememen keresztül ad nekem vezetést.* Néha, mialatt nyelveken imádkozom, magamban értelmezem is, amit kimondtam; és az értelmezésen keresztül vezetést kapok. De többnyire nem így történik.

Legtöbbször úgy van, hogy mialatt nyelveken imádkozom, valahonnan mélyen belülről jön fel belőlem annak a tudása, hogy Isten mit akar, hogy cselekedjem. (Nehéz elmagyarázni a szellemi dolgokat természetes módon, de mindenesetre érzékelem, hogy valami áradni kezd a bensőmből.) Elkezd alakot öltetni és kiformalódní, bár nem mindig tudom szavakban kifejezni (mert az értelmemnek semmi köze ehhez), a bensőmben azonban pontosan tudom, hogy mit kell tennem.

Megvallás: *Én a szívemre hallgatok, a szellememre tekintek magamban. Szellemtudatú vagyok, mert a Szent Szellem a szellememben lakik. Ő ad vezetést az én szellememnek. Ő vezet engem az én szellememen keresztül.*

Bizonyoságot tesz

Ez a Szellem bizonyoságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

— RÓMA 8,16.

Isten irányítani fog minket. Isten vezetni fog minket. Van olyan Igénk, amely ezt mondja: „Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.” (Róm. 8,14)

Hogyan vezet Isten?

A Róma 8,16 adja a kulcsot: „Ez a Szellem bizonyoságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.” Nem azért tudod, hogy Isten gyermeke vagy, mert valaki megpróbétálta. Nem onnan tudod, hogy valaki azt mondta, őszereinte az vagy.

Nem így tudod meg az ilyen dolgokat. Nem azért vagy Isten gyermeke, mert volt egy látomásod. (Lehet hogy volt, lehet hogy nem, nem ez tesz téged Isten gyermekévé.) Honnan *tudjuk* akkor a Biblia szerint, hogy Isten gyermekei vagyunk?

Isten szelleme „*bizonyoságot tesz*” a mi szellemünkkel együtt. Nem tudod pontosan elmagyarázni, *honnan* tudod, egyszerűen csak *tudod*, mélyen a bensődben. Van egy *belső bizonyosságod*, miszerint Isten gyermeke vagy. Ez az elsődleges módja annak, ahogy Isten vezeti a gyermekeit — a belső bizonyosságon keresztül!

Megvallás: *Én Isten Szellemétől születtem. Isten Szelleme bizonyoságot tesz az én szellememmel együtt, hogy én Isten gyermeke vagyok. Isten Szelleme vezet engem. Ebben a pillanatban is Ő vezet.*

Az első: a belső bizonyosság

**Aki hisz az Isten fiában, bizonyágtétele van
önmagában... — 1JÁNOS 5,10.**

Az a mód, ahogy Isten megerősíti azokat a legfontosabb dolgokat, amelyek valaha is megtörténhetnek veled, és ahogy Isten vezeti az övéit: a belső bizonyosság.

Életed legfontosabb eseményét — azt, hogy Isten gyermekévé lettél — Isten Szelleme megerősíti neked, oly módon, hogy bizonyágot tesz a te szellemeddel együtt, arról, hogy újjászülettél. (Róm. 8,16.) Ez segíteni fog, hogy megértsd: a legfőbb mód, ahogy Isten vezeti a gyermekeit, a belső bizonyosság általi vezetés.

Én is majdnem mindig így kapok vezetést. Igen, kaptam már kinyilatkoztatásokat, és Isten vezetett már más módon is engem, de legtöbbször a belső bizonyosság által vezetett. És veled is így van!

Megvallás: Én Isten gyermeke vagyok. Én újjászülettem, Isten Szellemétől születtem. Isten Szelleme bizonyágot tesz az én szellememmel együtt, hogy Isten gyermeke vagyok. Akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek a fiai. Én Istennek a fia vagyok; így Isten Szelleme vezet engem. Én Őbenne bízom, a Nagyobban. Ő hatalmasan fel fog kelni bennem. Ő ad világosságot az elmémnek, Ő ad vezetést a szellememnek, mert Isten gyermeke vagyok. Isten Szelleme vezérel engem szüntelen, mindenekelőtt a csodálatos belső bizonyosság által.

Természetfeletti vezetés

...És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. Az igazságnak ama Szellemét, akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja Őt és nem ismeri Őt, de ti ismeritek Őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.
— JÁNOS 14,16. 17.

A belső bizonyosság éppannyira természetfeletti, mint a látomásokon, angyalok által és más módon való vezetés. Nem annyira látványos, de éppannyira természetfeletti.

Sokan a látványosat keresik, és közben nem veszik észre a természetfelettit, ami ott van!

Térjünk most vissza ahhoz, amit Jézus mondott, amikor megjelent nekem egy nyílt látomásban, 1959 februárjában El Pasóban, Texasban. Lépéseket hallottam közeledni a kórház folyosóján, és felnéztem, hogy lássam, ki az. Amikor megláttam Jézust az ajtóban, úgy éreztem, égnek áll a hajam és feláll a szőr a hátamon. Az egész testem libabőrös lett. Jézus fehér köntöst, és római sarut viselt. Körülbelül száznolcva cm magas és úgy nyolcva kg súlyú. Egy széket húzott az ágyam mellé és leült. A másfél óra alatt, amíg beszélt hozzám, elmondta nekem: „A legfőbb mód, ahogy vezetem valamennyi gyermekemet, a belső bizonyosság általi vezetés.”

Megvallás: *Isten Szent Szelleme bennem van. Azért van bennem, hogy segítsen nekem, vezessen és irányítson engem. Először bizonyosságot tesz az én szellememmel együtt, hogy én Isten gyermeke vagyok, és azután az életem minden más vonatkozásában is.*

De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra.

— JÁNOS 16,13.

Mielőtt látomásban láttam az Urat, három napon keresztül próbáltam megírni egy levelet egy bizonyos pásztornak, hogy időpontot egyeztessenek a nála tartandó összejövetelekre. Megírtam fél oldalt, aztán összetéptem és bedobtam a papírkosárba. Másnap és a harmadnap ugyanígy. Ahogy ott ült az Úr az ágyam mellett, azt mondta: „Meg fogom mutatni neked, hogyan működik a belső bizonyosság, hogy ne kövesd el újra ugyanazokat a hibákat, amiket a múltban. Te most látsz engem, ahogy itt ülök és beszélgetek veled. Ez a prófétai szolgálat működése — és pedig a szellemek megkülönböztetésének a megnyilvánulása. (A szellemek megkülönböztetése belelátás a szellemvilágba). Hallod, ahogy szólok hozzád, én pedig a látomáson keresztül a tudás szavát és a bölcsesség szavát adom neked.

Én azt mondom most neked, hogy ne menj el abba a gyülekezetbe. A pásztor nem fogadná el, ahogy te szolgálsz. De többé nem foglak így vezetni (És nem is tette).

Mostantól fogva belső bizonyosság által foglak vezetni, ami ezideig is a rendelkezésedre állt. Volt benned belül valami, ami meggátolt dolgokban, ami elbizonytalanított olykor. És így foglak ezentúl vezetni téged.”

Ez a belső gát olyan, mint a stoplámpa, olyan, mint egy piros fényjelzés — mélyen legbelül.

Megvallás: *Az igazság Szelleme eljött, bennem lakik. Ő vezet engem. Ő vezet engem ebben a pillanatban is.*

A zöld lámpa

Így szól az Úr, Megváltód, Izraelnek szentje: Én vagyok az Úr, Istened, aki hasznosra tanítlak, és vezetlek oly úton, amelyen járnod kell.

— ÉSAIÁS 48,17.

Egyszer egy pásztor megkérdezte tőlem: „Hagin testvér, el szoktál járni kis gyülekezetekbe is?” — „Igen, elmegyek bárhova, ahova mondja az Úr, hogy menjek el” — válaszoltam. Beszél a gyülekezetéről, aztán így szólt: „Ha Isten esetleg szólna neked efelől, mi szeretnénk, ha eljönnél hozzánk.” Akkor mégsem fogadtam el a meghívást. Néhány hónappal később azonban, amikor éppen valami mással kapcsolatban imádkoztam, eszembe jutott ez a beszélgetés. Utána napokig állandóan az eszemben volt. Végül, körülbelül a negyedik napon azt mondtam: „Uram, Te akarsz azt, hogy elmenjek abba a gyülekezetbe?” Minél többet imádkoztam efelől, annál inkább éreztem a bensőmben, hogy el kell fogadnom a meghívást. (Ez nem egy fizikai érzés volt, hanem olyasvalami, amit a szellememben éreztem.) Jézus erre utalt, amikor ott ült az ágyam mellett. „Minél többet gondoltál erre, annál jobb érzésed támadt ezzel kapcsolatban” — juttatta eszembe Ő. „Volt egy lágyan simogató, *bársonyos érzés* a szellemedben. Ez a zöld lámpa. Ez az indulj jelzés. Ez a szellem bizonyágtétele, hogy menj. Most látsz engem, és én azt mondom neked, hogy menj el abba a gyülekezetbe. De nem foglak többé így vezetni abban, hogy hova menj el. Mostantól fogva úgy vezetlek téged, ahogy minden más keresztényt is vezetek, belső bizonyosság által.”

Megvallás: *Az Úr vezet engem azon az úton, amelyen járnom kell. Belső bizonyosság által vezet engem.*

Bőséges ellátás

...Hadd mondják mindenkor: Magasztaltassék az Úr, aki gyönyörködik az Ő szolgájának gyarapodásában. — ZSOLTÁROK 35,27.

Van még valami, amit az Úr mondott nekem abban a látomásban, 1959 februárjában. Az nem csak az én érdekemben hangzott el, hanem a tiédben is.

Azt mondta: „Ha megtanulod követni ezt a belső bizonyosságot az életed minden területén, én gazdaggá teszek téged. Vezetni foglak az élet minden területén — az anyagiakban éppúgy, mint a szellemiekben. Én nem ellenzem, hogy a gyermekeim gazdagok legyenek. Azt ellenzem, hogy kapzsik legyenek.” (Sokan hiszik, hogy az Urat csak a szellemi életünk érdekli — és semmi más — Őt azonban minden érdekli, ami minket érdekel.)

Az Úr tényleg megtette velem, amit mondott, meggazdagított engem. Hogy milliomos vagyok-e? Nem. Az a szó, hogy *gazdag* nem ezt jelenti. A 'gazdagság' teljes ellátást jelent, bőséges ellátást. Nekem több mint teljes ellátásom van, több mint bőséges. Ez azért van, mert megtanultam követni a Szent Szellem vezetését — és ez belső bizonyosság által jött.

Isten téged is gazdaggá tesz, ha megtanulsz hallgatni a belső bizonyosságra! Jézus azt mondta nekem abban a látomásban: „Most menj és tanítsd meg az én népemet arra, hogyan vezeti őket az én Szellemem.”

Megvallás: *Isten Szelleme vezet engem az élet minden területén. Ő vezet a szellemi dolgokban, és az anyagiakban is. Én pedig mindig hallgatok a belső bizonyosságra.*

Gyűjtsd meg az én szövétnekemet!

**Mert te gyűjtöd meg az én szövétnekemet; az Úr
az én Istenem megvilágosítja az én sötétségemet.**

— ZSOLTÁROK 18,29.

Néha, bár jelez a belső bizonyosság, az emberek nem ismerik fel. Például, egy időben, amikor szokásom szerint nyelveken imádkoztam annak a gyülekezetnek a vasárnap délelőtti összejövételeiért, amelyet éppen akkor pásztoroltam, feljött belőlem valami teher azzal a gyülekezettel kapcsolatban, amelyet azelőtt pásztoroltam. (Emlékszel: amikor nyelveken imádkozunk, a szellemünk imádkozik — az ember szelleme pedig az Úr szövétneke, gyertyája.) Folyvást ugyanez történt. Úgy harminc nap után azt mondtam: „Uram, Te szólsz hozzám, hogy menjek vissza arra a helyre? Ha így van, szólj a feleségemnek is ezzel kapcsolatban.”

Egyik reggel azt mondtam Orethának: „Drágám, ha mond neked valamit az Úr, tudasd velem.” Majd vártam még harminc napot, és megkérdeztem tőle: „Szólt hozzád mostanában az Úr?” Ő azt mondta: „Ha szól is, én nem tudok róla.” Egy kicsit pontosítottam a kérdést. „Szólt neked az Úr valamit azzal kapcsolatban, hogy menjünk vissza...?” „Ó — mondta —, azt hittem, hogy ezt csak én gondoltam.” Vizsgáljuk meg ezt az állítást. Ha a hústestet értette ezalatt, akkor úgy nincs rendben. Ha azonban a valóságos 'én'-re gondolt — a belső emberre, amely az Úr gyertyája — akkor nemcsak ő volt, akkor az Úr volt az, aki meggyújtotta a gyertyát!

Megvallás: Az Úr, az én Istenem meggyújtotta az én szövétnekemet. Ő világosít meg engem.

Bölcsé teszek és megtanítlak téged az útra, amelyen járnod kell: szemeimmel tanácsollak téged. Ne legyetek okatlanok, mint a ló, mint az öszvér, ezeknek kantárral és zablával kell szorítani az állat... — ZSOLTÁROK 32,8. 9.

Tudtam a belső bizonyosság által, hogy vissza kell mennem abba a gyülekezetbe. Azt is tudtam: a feleségemnek is az a belső bizonyossága, hogy vissza kell menni. Mégis azt akartam, hogy az Úr valamilyen „természetfeletti” módon mozduljon és erősítse meg ezt. (Akkor még csak huszonhárom éves voltam.) Azt akartam, hogy Isten adjon nekem egy szót, nyelveket és magyarázatát, prófeciát — vagy talán még azt is, hogy írja fel az égre, hogy: „MENJ EL ODA!” Ezért böjtöltem és imádkoztam három napig. Harmadnap már térden állva sikoltoztam, kiáltoztam és könyörögtem, mivel eddig terjedt a tudományom: „Ó, drága Istenem...” Isten pedig azt mondta nekem — mert Ő éppúgy vezet belső *hang* által, mint *belső bizonyosság* által — „Kelj fel onnan, és hagyd már abba!” Én felkeltem, de azt mondtam: „Uram, ha adnál nekem egy természetfeletti jelet, akkor jobban érezném, hogy vissza kell mennem abba a gyülekezetbe.” Ő azt válaszolta: „Mindened megvan, amit adni akarok neked. Nincs szükséged semmilyen jelre, sem írásra az égen. Nincs szükséged nyelvekre és magyarázatára, se prófeciára. Te belül tudod, hogy mit kell tenned. *Akkor most tedd meg!*”

Megvallás: Az értelmem szemei megvilágosodtak. Én belülről tudom, hogy mit kell tennem. Isten vezet engem ez által a csodálatos belső bizonyosság által. Én pedig hallgatok erre!

Ki helyezett bölcsességet a belsőbe, vagy ki adott értelmet a szívnek? (King James) — **JÓB 38,36.**

Isten belső bizonyosság által vezetett minket, hogy költözzünk Tulsába az 1960-as évek végén. Garlandban, (Texas) volt az otthonunk, Dallas egyik külvárosában, tizenhét éven keresztül, és egyáltalán nem terveztük, hogy elköltözzünk. Sőt, mivel a szolgálatunk növekedett, már kész terveim voltak arra is, hogyan fogjuk az egész házat irodává átalakítani (addig a dolgozószobánkból és a garázból működtettük a szolgálatot), és hogy szükség esetén hogyan tudnánk további épületeket felhúzni a telkünkön. Aztán történt, hogy elmentünk Tulsába hivatalos ügyben. A barátom, akinél laktunk, azt mondta nekem: „Hagyni testvér, költözzetek Tulsába. Megtaláltam a neked való helyet! T. L. Osborn testvér régi hivatali épülete eladó, és engem kértek meg, hogy adjam el. Gyere el velem, meg akarom mutatni neked.” (Már több ember próbálta megvenni, de valahogy sohasem jött létre az üzlet, így még mindig üres volt.) Az igazat megvallva nem nagyon érdekelt a dolog, de úgy gondoltam, hogy *csupán a barátomra való tekintettel, elmegyek.* Abban a pillanatban, ahogy beléptem az épületbe, mintha valaki megnyomott volna egy csengőt a bensőmben, vagy mintha egy figyelmeztető jelzés szólalt volna meg belül. Néha ilyen a belső bizonyosság. Egy figyelmeztető jelzés szólalt meg ott lent, a szellememben — gyomortájéjon. Nehéz ezt szavakkal leírni, de az ember egyszerűen tudja, hogy ez ott van belül, a szellemében. Isten volt, aki így erősítette meg, hogy Ő ezt az épületet szánta a szolgálatomra.

Megvallás: *A Szent Szellem az én szellememben lakik. Bölcsesség van az én bensőmben. Értelmem van az én szívemben, és hallgatok a szívemre.*

Az üdvösség bizonyossága

Az Istent soha senki nem látta: Ha szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az Ő szeretete teljessé lett bennünk: Erről ismerjük meg, hogy benne maradunk és Ő mibennünk; mert a maga Szelleméből adott minékünk.

— 1JÁNOS 4,12. 13.

Tinédzserként születtem újjá a betegágyamon, 1933. április 22-én. E naptól soha még csak fel sem merült bennem az a gondolat, hogy ne lenne üdvösségem. Még fiatal keresztényként találkoztam olyanokkal, akik azt mondogatták: „Neked nincs üdvösséged, mert nem a mi gyülekezetünkbe tartozol.” Vagy így érveltek: „Nincs üdvösséged, mert nem úgy keresztelkedtél meg, ahogy nálunk szokás.” És más egyéb. Engem azonban egyik sem zavart. Nevettem ezeken — mert megvolt a belső bizonyosságom. A *Róma 8,16* azt mondja: „Ez a Szellem bizonyoságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.” És bennem volt a szeretet: „Mi tudjuk, hogy átalmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük...” (1Ján. 3,14). Megvolt a bizonyosságom — és bennem volt a szeretet. Ezért sohasem kételkedtem az üdvösségemben. Szeretetben jártam amennyire csak tőlem tellett, és élveztem Isten Szellemének a bizonyágtételét belül.

Megvallás: Nekem van bizonyosságom. Maga a Szellem tesz bizonyoságot az én szellememmel együtt, hogy én Isten gyermeke vagyok. Bennem van a szeretet, ezért tudom, hogy átalmentem a halálból az életbe. Isten bennem lakik. Az Ő szeretete teljessé lett bennem. Én tudom, hogy Őbenne maradok és Ő énbennem, mert a maga Szelleméből adott nekem.

Keresztény felszereltség

És nektek kenetek van a Szenttől, és mindent tudtok. — 1JÁNOS 2,20.

Bár még csak újszülött csecsemő voltam Krisztusban, még mindig ágyhoz kötve, de tudtam bizonyos dolgokat belső bizonyosság által.

Például azt mondta nekem anyám egy nap: „Fiam, nem szeretnék felzaklatni, de valami baj van Dubbal.” Dub bátyám elment Rio Grande Valley-be, munkát keresni. (Tizenhét éves volt akkor.) A nagy gazdasági válság napjait éltük. Mama keresztény volt, bár nem volt betöltekezve a Szellemmel, mégis volt egy szorongató bizonyosság a szellemében, hogy baj van. — Nem tudom, mi ez — mondta. — Lehet, hogy börtönben van, vagy valami ilyesmi.

— Mama — mondtam —, én ezt már napok óta tudom. Dub nincs börtönben. Veszélyben volt az élete, de imádkoztam és minden rendben lesz vele. Dubnak nincs semmi baja, túl fogja élni.

Három éjszakával később megérkezett Dub. Nem talált munkát, ezért úgy döntött, hogy tehervonatokon potyázva hazajön. Sok ember „utazott” ilyen módon a vasúton azokban a napokban. Egy vasúti felügyelő azonban rátalált Dubra, fejbe vágta és kidobta a mintegy 90 km-es sebeséggel haladó vonatból. Dub háttal végigcsúszott a sínek melletti szénsalak rakáson. Csoda, hogy nem tört el a gerince — az történt volna, ha mi nem tudunk erről belső bizonyosság által és nem imádkozunk. Tudtunk róla, mert keresztények voltunk.

Megvallás: *Nekem kenetem van a Szenttől, és mindent tudok.*

Tanulj meg hallgatni rá!

**De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme... a be-
következendőket megjelenti néktek.**

— JÁNOS 16,13.

Egyik szolgáló barátomnak három olyan súlyos autóbalesete is volt, alig tíz éven belül, aminek során emberek haltak meg. Felesége is majdnem meghalt, ő pedig súlyosan megsérült. De Isten keze mindkettőjüket meggyógyította. Amikor hallott engem arról tanítani, hogyan hallgassunk a szellemünkre, a belső bizonyosságra, azt mondta: „Hagin testvér, mindegyik baleset elkerülhető lett volna, ha hallgattunk volna a belső megérzésünkre.” Az emberek mégis így okoskodnak: „Egyszerűen nem értem, hogy történhettek azok a balesetek egy ilyen jó keresztényel, aki ráadásul prédikátor.” Nos, meg kellett volna tanulnia a szellemére hallgatni, éppúgy ahogy neked is meg kellene tanulnod hallgatni a tiédre. Az emberek Istent akarják hibáztatni, és azt mondják, hogy Isten tette. De ahogy ez a prédikátor is mondta: „Bárcsak hallgattam volna arra a belső megérzésre, hogy valami történni fog, bárcsak vártam és imádkoztam volna. Ehelyett azt mondtam: Most nem érek rá, nincs időm imádkozni.” Sok esetben, ha vártunk volna Istenre, amikor ott volt ez a belső bizonyosság, Isten megmutatott volna nekünk bizonyos dolgokat, mi pedig el tudtuk volna kerülni a nehézségeket. De ne siránkozzunk és sóhajtozzunk múltbéli hibáink miatt. Ragadjuk meg a jelen lehetőségeit és legyen gondunk arra, hogy kövessük a belső bizonyosságunkat a jövőben. Tanuljuk meg fejleszteni a szellemünket — tanuljunk meg hallgatni rá, és azután engedelmeskedjünk neki.

Megvallás: *Én egyre szellemtudatúbbá válok. Állandóan fejlesztem a szellememet, állandóan hallgatok rá!*

Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.
— JÁNOS 14,23.

Ahogy Jézus továbbmegy a tanításban a János 14. fejezetében, elkezd beszélni a hozzánk eljövendő Szent Szellemről: Jézus és az Atya, a Szent Szellem személyében eljön, hogy bennünk lakjon.

Jelenleg Jézus, szó szerint — feltámadott testében — az Atya jobbján ül. A Biblia mégis arról beszél, hogy: „Krisztus bennetek a dicsőség reménysége”. Tudnunk kell, hogy Krisztus azért van bennünk, mert a Szent Szellem bennünk van. A Szent Szellem azt mondta Pálon keresztül: „Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Szelleme lakozik bennetek?” (1Kor. 3,16.)

A 2Korinthus 6,16-ban pedig ezt olvassuk: „...Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nékik Istenük, és ők én népem lesznek.”

Még sohasem értettük meg igazán ennek a mélységeit: Isten mibennünk lakozik! Ezért ha Isten mibennünk lakozik, akkor Isten ott fog szólni hozzánk — ahol Ő van — a szívünkben, vagyis a szellemünkben. Isten a szellemünkön keresztül van kapcsolatban velünk. A mi szellemünk megtud bizonyos dolgokat a Szent Szellemtől és továbbítja az elménknek egy belső megérezés, belső bizonyosság által.

Megvallás: Készítsd el megvallásaidat a *János 14,23* valamint az *1Korinthus 3,16* és a *2Korinthus 6,16* alapján.

A második mód: a belső hang

**Igazságot szólok a Krisztusban, nem hazudok,
lelkiismeretem velem együtt tesz bizonyosságot
a Szent Szellem által. — RÓMA 9,1.**

A belső bizonyosság az első számú mód, ahogy a Szent Szellem vezet minket. A második számú a belső hang általi vezetés. A belső embernek éppúgy van egy hangja, ahogy a külsőnek is. A belső ember hangját 'lelkiismeret'-nek nevezzük. Hívjuk még megérzésnek, belső vezetésnek, belső bizonyosságnak vagy „a csendes kis hang”-nak is. Ez *nem* a Szent Szellem hozzánk szóló hangja, mert ha a Szent Szellem szól, az Ő hangja tekintélyesebb. A csendes kis hang a saját szellemünk hangja. Ám a szellemünk mégis csak a Szent Szellemtől veszi, aki bennünk él. Elmeséltem például, a július 19-i részben, hogy miként tűnt úgy, mintha egy 'figyelmeztető jelzés' szólalt volna meg bennem, ahogy beléptem abba az eladó épületbe Tulsában. A bensőmben tudtam — *ez az!* Mégsem akartam hallgatni rá. Amikor később a feleségem megkérdezett, azt mondtam: „Nem, ott maradunk, ahol vagyunk.”

Aznap este azonban, amikor lefeküdtünk, nem tudtam elaludni. A lelkiismeretem kínozott; a szellemem tudta, hogy nem hallgattam rá. Ezért azt mondtam: „Uram, a saját fejem szerint nem akarok Tulsába költözni. De ha Te azt akarod, nem állok az utadba.” Hirtelen, a csendes kis hang a bensőmben azt mondta: „Oda fogom adni azt az épületet neked. Te csak rám figyelj.” És Isten tényleg ezt is tette!

Megvallás: *Én hallgatom a szellemem hangjára, és engedelmeskedem neki.*

A lelkiismeret

...amíg az első sátor még fennáll. Amely példázat a jelenkori időre, amikor olyan ajándékokat és áldozatokat mutatnak be, amelyek nem képesek lelkiismeretében tökéletessé tenni a szolgáltevőt... Mennyivel inkább Krisztusnak a vére, aki örökkévaló Szellem által Önmagát áldozta fel ártatlanul Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek. — ZSIDÓ 9,8. 9. 14.

Biztos vezető a te lelkiismereted?

Igen, az, ha a szellemed már új emberré lett Krisztusban. Emlékezz a *2Korinthus 5,17*-re: „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé újjá lett minden.” A belső emberről beszél, az ember szelleméről. A lelkiismereted a szellemed hozzád szóló hangja. Ha a szellemed új ember Krisztusban, akkor benne van Isten élete és természete, azért biztos vezető.

Az, aki még nem született újjá, az nem követheti a szelleme hangját, vagyis a lelkiismeretét, mert a még újjá nem teremtett szellemében az ördög természete van. A lelkiismerete bármit megengedhet neki.

Ha már benned van Isten élete és természete, nem engedi meg a lelkiismereted, hogy bármit megtégy. Ha már újjászületett keresztény vagy, Isten Szelleme él és lakik a szellemedben!

Megvallás: *Én új ember vagyok Krisztusban, Isten élete és természete lakozik a szellememben. Ezért az én lelkiismeretem biztos vezető.*

Engedelmeskedni

Mikor pedig a tanácsra vetette szemét Pál, mondta: **Atyámfiak, férfiak, én teljes jó lelkiismerettel szolgáltam az Istennek mind e mai napig.**

— APOSTOLOK CSELEKEDETEI 23,1.

Érdekes végigmenni azokon az apostoli leveleken, amelyeket Pál írt az Egyháznak, és megnézni, hogy mit mond a lelkiismeretről. Ő mindig engedelmeskedett a lelkiismeretének.

Egyszer hallottam, amint prédikátorok kérdéseket tettek fel a világ egyik vezető evangélistájának. Azt kérdezték tőle: „Tudjuk, hogy Isten hívott el és kent fel téged erre a szolgálatra — de van ezen kívül valami, amivel te magad járulsz hozzá a szolgálatod sikeréhez?”

Nagyon kíváncsian vártam, hogy mit fog mondani. Tudtam, hogy az ima embere, az imádság pedig fontos, de nem az imát említette.

Azt válaszolta: „Igen, Isten hívott el engem evangélistának. De ti azt tudakoljátok, hogy mi az, amivel én járultam hozzá a sikeremhez. Nos, ami részemről leginkább hozzájárult a sikeremhez az az, hogy *mindig azonnal engedelmeskedem a legmélyebb előérzeteimnek.*”

Más szavakkal azt mondta ez az evangélista: „Mindig engedelmeskedem annak, amit a szellemem mond — annak, amit mélyen a bensőmben kapok.”

Megvallás: A Szent Szellem az én szellememben van. Kapcsolatban van velem az én szellememen keresztül. Az én szellememnek van egy hangja. Én engedelmeskedem annak, amit a szellemem mond — annak, amit mélyen a bensőmben kapok.

Amikor eltéveszted

Ha szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a mi szívünkénél, és mindent tud. Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalunk van az Istenhez.
— 1JÁNOS 3,20. 21.

Ha keresztény vagy, a Szent Szellem az, aki vádol téged, ha valami rosszat teszel? Nem. A te szellemed az, aki vádol téged. Ezt meg kell tanulnunk. Eddig nem tanultuk meg, mert rosszul tanítottak minket.

A Szent Szellem nem fog vádolni. Miért? Mert Isten nem vádol. Tanulmányozd azt, amit Pál ír a *Róma 8*-ban. Felteszi a kérdést: „*Ki az, aki vádol? Isten vádol? Nem, Isten az, aki megigazít.*” Jézus azt mondta, hogy az egyedüli bűn, amiről a Szent Szellem bizonyosságot tesz a világnak, Jézus elutasításának a bűne (*Ján. 16,7–9*).

Úgy tapasztaltam, hogy ha elrontottam is valamit, a bennem levő Szent Szellem az, aki mindig megmutatta a kivezető utat. Ő megvigasztal engem. Ő segít nekem. Ő nem vádol engem. Ily módon a te lelkiismereted, a szellemed hangja az, ami vádol téged, amikor elrontasz valamit. A szellemed abban a pillanatban tudja, ha valamit rosszul tettél.

Megvallás: Az én szellemem Istentől született. A szellemnek Isten Igéje a tápláléka. A Szent Szellem lakik benne, ezért biztos vezetőm. Amikor a szellemem valami rosszra figyelmeztet, azonnal engedelmeskedem neki. Mert ha a szívem nem vádol, bizodalom van Istenhez.

Belső segítség

Ebben gyakorlom pedig magamat, hogy botránkozás nélkül való lelkiismeretem legyen az Isten és emberek előtt mindenkor.

— **APOSTOLOK CSELEKEDETEI 24,16.**

Röviddel azután, hogy üdvözültem és meggyógyultam, visszamentem a középiskolába. Most már nem tudnám pontosan megmondani, hogy történt — az én családomban ugyanis senki sem káromkodott — volt azonban egy szomszédunk, aki úgy káromkodott, mint a vízfolyás, azt hiszem tőle ragadt rám. Így eshetett meg, hogy az iskolában azt mondtam az egyik fiúnak: „A pokolba is...” Abban a pillanatban, hogy ezt mondtam — pedig akkor még semmit sem tudtam a Szellemmel betöltekezett életről — a szívemben azt mondtam: „Ó, drága Istenem, bocsáss meg nekem!” Ki vádolt engem? A Szent Szellem? Nem. A saját szellemem volt az: Az új teremtés — új teremtmény, új ember nem beszél így. Az megeshet, hogy a hústest továbbra is olyasmiket akar tenni, amelyeket szokott, vagy úgy beszél, ahogy megszokta, neked azonban meg kell 'feszítened' a hústestedet. Annak pedig az a legjobb módja, ha minden problémát azonnal a felszínre hozunk. Én ezt tettem, amikor rájöttem, hogy káromkodtam. Nem vártam addig, amíg „bűnbánatra indulok.” Azonnal megkértem az Urat, bocsásson meg nekem. A fiú, akinek ezt mondtam, akkor épp' nem volt ott. Megkerestem és megkértem, hogy bocsásson meg nekem. Ő azt mondta, hogy észre sem vette, mit mondtam; hozzá volt szokva az ilyen beszédhez. Én azonban tisztázni akartam a dolgot Istennel és vele is.

Megvallás: *Én új teremtés vagyok Krisztusban, úgy beszélek, mint új teremtés, úgy gondolkodom, mint új teremtés, és úgy cselekszem, mint új teremtés. A szellemem vezet arra, hogy ezt tegyem.*

Hazug beszédűek képmutatása által, kik meg vannak bélyegezve a saját lelkiismeretükben.

— 1TIMÓTHEUS 4,2.

Örködj a lelkiismereted érzékenységén — ne kövess el rajta erőszakot — mert a lelkiismereted, a szellemed hangja az, ami továbbítja az elmédnek, amit Isten Szelleme mond, mélyen a bensődben. Ha nem őrzöd meg a lelkiismereted érzékenységét, a szellemi dolgok nem lesznek világosak a számodra. A harmincas évek alatt egy vidéki gyülekezetet pásztoroltam és a vasárnap éjszakát általában egy kedves, idős úriember házában töltöttem, aki úgy a kilencven felé tartott. Mi nem keltünk olyan korán, mint a család többi tagja a farmon, így együtt szoktunk reggelizni nyolc óra tájt.

Feltette régimódi kávéskannáját a fatüzelésű kályhára, ott fortyogott benne a kávé. Láttam, amint kiönti azt a forró kávé egy bögrébe, szájához emeli, és azonmód megissza az egészet egy hajtásra. Amikor ezt először láttam, úgy éreztem, mintha az *én* egész bensőm szétégne! Hogy tudta megtenni? Én biztos nem lettem volna képes rá. Az én szám és a torkom olyan érzékeny, hogy egy kiskanálnyi forró kávé megégette volna. Eleinte bizonyára ő sem tudta meginni. Az évek hosszú során azonban a forró kávé érzéketlenné tette az ajkait, a száját és a torkát, végül könnyen meg tudott inni egy egész csésze tűzforró kávé egy hajtásra. Szellemileg is így történik ez. Ővd meg a lelkiismeretedet a megkeményedéstől. Állj meg abban a pillanatban, hogy elrontasz valamit, és a lelkiismereted vádol. Mondd azt: „Uram, bocsáss meg nekem, ezt elrontottam.” Vagy ha szükséges, mondd annak, akinek rosszat tettél: „Rosszat tettem neked. Kérlek, bocsáss meg!”

Megvallás: *Én örködöm a lelkiismeretem érzékenységén.*

...Szellem szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek. — GALATA 5,16.

Én már keresztény életem elején megtanultam átengedni az uralmat a szellememnek, a belső emberemnek a külső emberem felett. Így még tinédzser koromban — amikor magányos voltam, és nem voltam közösségben olyan kortársaimmal, akik úgy hittek, mint én — sem voltak olyan problémáim, mint másoknak. Arról nem tudtam, hogy a vasárnapi iskolában rajtam kívül még valakinek lett volna üdvössége. Káromkodtak, ittak, világi helyekre jártak táncolni, és egymás között váltogatták szexuális partnereiket. Azt kérdezték tőlem: „Te miért nem vagy benne semmiben?” Először is, a lelkiismeretem nem engedte meg, hogy ilyeneket tegyek. Egyébként azt szoktam válaszolni nekik: „Én egy új teremtés vagyok.” Erre azt kérdezték: „Mi az, hogy új teremtés?” (Ezzel azt bizonyították, hogy ők nem azok!) Nincs szükséged arra, hogy prédikálják neked, hogy mit tehetsz meg és mit nem. Egyszerűen csak engedd meg a szellemednek, hogy uralkodjon feletted. Isten meg fog világosítani a szellemeden keresztül. Engedd meg, hogy az új, belső ember uralkodjon feletted. Ne engedd meg a testednek, hogy uraljon. A tested továbbra is ugyanazokat a dolgokat akarja majd tenni, amiket addig tett, mert a tested még nem született újjá. Helyette a szellemed szerint járj.

Megvallás: *Én a szellemem szerint járok. Én megengedem a szellememnek, hogy uralkodjon felettem, megengedem az új, belső embernek, hogy uralkodjon felettem. Így nem a test kívánságát viszem véghez. Nem a testem irányít, a szellemem irányít engem.*

Szellem szerint járn

Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.

— RÓMA 8,1.

A lelkiismeret az emberi szellem hangja. A józan ész a lélek, vagyis az elme hangja. Az érzékelés a test hangja.

A Szent Szellem nem a józan eszünk, az érzékelésünk mellett tesz bizonyóságot. A Szent Szellem a szellemünkkel együtt tesz bizonyóságot.

Én nagyon óvatosan használom azt a szót, hogy 'érzés'. Amikor Isten jelenlétét érzékeljük egy összejövetel alatt, az emberek gyakran azt mondják: 'éreztem'. De valójában nem annyira fizikailag, hanem inkább szellemileg érzékeljük Isten jelenlétét. Azért ügyelek arra, hogy különbséget tegyek a kettő között, mert az emberek olyan könnyen átcsúsznak az érzések világába. Amikor jól érzik magukat, azt mondják: „Dicsőség Istennek! Halleluja! Üdvösségem van! Be vagyok töltkezve a Szellemmel! Minden olyan csodálatos!” Ha viszont rosszul érzik magukat, savanyú képet vágnak, és azt mondják: „Mindent elvesztettem. Nem úgy érzem magam mint régen, biztos visszaestem.”

Ha érzések szerint járunk, bajba jutunk. Ezért van, hogy oly sok keresztény érzi úgy, hogy egyszer fent van, máskor lent, egyszer bent van, máskor kint. (Én jó-jó-keresztényeknek hívom őket.) Nem a szellemük szerint járnak. Nem hitben járnak, az érzéseik szerint járnak.

Megvallás: *Én nem test szerint járok, hanem szellem szerint. Nem az érzéseimet követem, hanem a szellemem hangját, a lelkiismeretemet követem!*

AUGUSZTUS 1

Hegyek és völgyek

Hála pedig az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban...

— 2KORINTHUS 2,14.

Hallok embereket arról beszélni, hogy most éppen a völgyben vannak, aztán meg hogy a hegyen, és aztán újra lekerülnek a völgybe. Az igazat megvallva nem tudom, hogy miről beszélnek. Nekem 1933 óta van üdvösségem, és én még sohasem voltam máshol csakis a hegycsúcson!

Nem kell lemenned a völgybe. Az emberek beszélnek a „völgy-megtapasztalásokról”. Nekem még sohasem volt ilyen *lent vagyok a völgyben* megtapasztalásom. Persze, voltak megpróbáltatások és próbatételek — én azonban a hegy tetején maradtam, egész végig kitartottam, felülkerekedtem ezeken. Dicsőség Istennek! Az igazság az, hogy akik azt mondják, a völgyben vannak, az életet természetes szempontból nézik — fizikai szemszögből. *A fizikaiból próbálnak meg szellemi megoldást nyerni* — ez pedig egyszerűen lehetetlen.

Évekkel ezelőtt, amikor a pünkösdiek közé kerültem, azelőtt ugyanis baptista voltam, gyakran hallottam őket a „völgyön való átmenetel”-ről beszélni. Mivel én nem tudtam, hogy miről beszélnek, rám néztek és azt mondták: „Na, majd eljön a te időd is!” Hála Istennek, sohasem jött el! Nem! Hagyd el a negatív dolgokat és haladj tovább az élet pozitív oldalán — és nem lesznek völgyek az életedben. Mindig a hegycsúcson leszel!

Megvallás: Hála pedig az Istennek, aki MINDENKOR diadalra vezet engem a Krisztusban! Én MINDENKOR diadalt aratok! Én a hegycsúcson élek!

AUGUSZTUS 2

Gerjeszd fel

Minekokaért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely benned van... — 2TIMÓTHEUS 1,6.

Egyszer egy asszony kikeltett minket az ágyból éjjel két órakor, és sírva mondta: „Bárcsak megint olyan kapcsolatba tudnék kerülni Istennel, amilyenben régen voltam Vele.” Azt hittem, hogy valami szörnyű bűnt követett el, ezért azt mondtam: „Térdeljen le ide, és mondjon el mindent az Úrnak. Ő meg fog bocsátani magának.” Azt mondta: „Én megvizsgáltam a szívemet és amennyire tudom, semmi rosszat nem követtem el.” — „Akkor miért gondolja azt, hogy vissza kell térnie Istenhez?” „Hát” — mondta — „Valahogy nem *érezem* azt, amit régebben.” Láthatóan bosszús lettem. Azt mondtam neki, hogy ha én az érzéseimet követném, akkor most neki kellene imádkoznia *értem!* De azért megmutattam neki, hogy mit kell tennie: Azt mondtam neki, hogy figyelje és hallgassa meg, amit imádkozom. Akkor azt mondtam: „Drága Uram, úgy örülök, hogy én Isten gyermeke vagyok. Annyira örülök, hogy újjászülettem. Semmit sem érzek, de ehhez semmi köze az érzéseimnek. Az én belső emberem egy új ember. Meg akarom köszönni Neked, hogy be vagyok töltelve a Szent Szellemmel. Az Atya Isten, a Fiú Isten, és a Szent Szellem Isten bennem lakik. Én meg akarom köszönni ezt Neked.” Semmit sem éreztem akkor, de azért vallottam meg ezeket, mert az Ige ezt mondja. Amikor megtettem, belül a bensőmben, valami feltört és felbuzgott. „Hogy megváltozott az arc-kifejezése! Az ön arca ragyog!” — mondta az asszony.

— Igen — mondtam —, de ez folyton bennem is volt. Egyszerűen felgerjesztettem azt, ami bennem van.”

Megvallás: *Én felgerjesztem azt, ami bennem van.*

AUGUSZTUS 3

Hitben, nem látásban

Mert hitben járunk, nem látásban.

— 2KORINTHUS 5,7.

Smith Wigglesworth mondott valamit, ami áldásos volt számomra, amikor először olvastam, valamikor a harmincas évek végén, mert annyira megegyezett a saját tapasztalatommal. Azt mondta: „Én nem a szerint járok, amit érzek. Én nem a szerint járok, amit látok. Én csakis a szerint járok, amit hiszek.” És még azt mondta: „Nem érthetem meg Istent érzések által. Nem érthetem meg az Úr Jézus Krisztust érzések által. Az által értem meg Istent, amit az Ige mond Őróla. Azáltal értem meg az Úr Jézus Krisztust, amit az Ige mond Őróla. Ő mindaz, aminek Őt az Ige mondja.”

Nem leszel képes megérteni önmagadat sem az érzéseiden keresztül. Ehelyett, mint újjászületett, Szellemmel betöltekezett hívő azáltal érted meg önmagadat, amit Isten Igéje mond rólad. És amikor olvasod, hogy az Ige mit mond rólad, mindegy, hogy érzed-e vagy sem, mondd azt: „Igen, ez én vagyok. Ez az enyém. Az Ige azt mondja, hogy ez engem illet. Én meg tudok tenni mindent, amiről az Ige azt mondja, hogy meg tudom tenni. Én az vagyok, aminek az Ige mond engem.

Ahogy ezt megteszed, elkezdesz fejlődni szellemileg.

Megvallás: *Én hitben járok, nem látásban.* (Most pedig tedd meg Wigglesworth megvallását.)

AUGUSZTUS 4

Vizsgáld meg a vezetésedet

Tudván először azt, hogy az Írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szent Szellemtől indítatva szólottak az Istennek szent emberei. — 2PÉTER 1,20. 21.

Az Ige és a Szellem megegyezik. Honnan tudhatod, hogy valami Isten Szellemétől van? Ha nincs összhangban az Igével, akkor nem a Szellemtől van.

Mondták már nekem emberek, hogy Isten vezeti őket valaminek a megértésére, de amikor meghallottam, hogy mi az, azt mondtam: „Nem, ez nem Isten Szelleme.”

Igen szélsőséges a következő eset, de igaz. Egy férfi azt mondta nekem, hogy szerinte Isten Szelleme vezeti őt és egy asszonyt arra, hogy hagyják el a házastársaikat és házasodjanak össze.

Nem! Ez nincs összhangban az Igével. A Szent Szellem nem szakít szét otthonokat. A Szellem és az Ige megegyeznek! A Biblia Isten Szellemének ihletésére született. Vizsgáld meg a vezetésedet az Ige világosságában.

Megvallás: Isten Szelleme vezet engem. Megvizsgálom a vezetésemet az Ő Igéjének világosságában, mert az Ige és a Szellem megegyezik.

Utmutatás

Bizodalmad legyen az Úrban teljes szívedből, a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útjaidban ismerd el Őt; akkor Ő igazgatja a te útjaidat.
— PÉLDABESZÉDEK 3,5. 6.

Nem nekünk kell megmondanunk az Úrnak, hogy hogyan vezessen minket. Meg kell engednünk, hogy úgy vezessen minket, amint Ő akarja!

Azt azonban nekünk kell felfedeznünk Isten Igéjéből, hogy Ő miként vezet. És Ő mindenekelőtt belső bizonyosság által vezet. Azt is láthatjuk az *Apostolok Cselekedeteiben*, és másutt is, hogy néha látomásokon keresztül kaptak vezetést egyes hívők, mások meg angyaltól kaptak vezetést, aki megjelent, és elmondott nekik bizonyos dolgokat.

Ilyen jelenségek azonban nem minden nap fordultak elő az életükben. Egyszer vagy kétszer történt ez meg néhányukkal, egész életük során. Ezért *nem* ez a szokásos mód, ahogyan Isten vezet bennünket. Ha azonban így akarja, akkor így is vezethet.

Isten gyakran akar bizonyosságot tenni a mi szellemünkkel, megpróbál vezetni minket — mi azonban nem vagyunk hajlandók erre figyelni, mert valami *látványosat* akarunk, például egy látomást vagy egy angyalt szeretnénk látni. Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy *minden, amit Isten tesz, természetfeletti!*

Megvallás: *Bizodalmam van az Úrban teljes szívemből. A magam értelmére pedig nem támaszkodom. Minden utamon elismerem Őt és így Ő igazgatja az én útjaimat.*

Gyapjúk?

És adok néktek új szívet, és új szellemet adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. És az én Szellememet adom belétek... — EZÉKIEL 36,26. 27.

Sokan, ha vezetést akarnak kapni, kitesznek egy ún. „gyapjút” az Úr elé. Az Újszövetség azonban nem azt mondja, hogy: „Akiket a gyapjűfűrt vezet, azok Istennek fiai.” „Igen” — mondhatja valaki — „de Gedeon mégiscsak kitett egy gyapjűfűrtöt az ő szövetség idején.” (*Bírák 6,37–40.*)

Miért kellene visszamennünk az ő szövetségbe? Nekünk jobb dolgunk van az új szövetség alatt. Az ő szövetség a szellemileg halott embereké volt. Én nem vagyok szellemileg halott — én élek! Isten Szelleme bennem van! Ne felejtjük el, Gedeon nem volt próféta, sem pap vagy király.

Az ő szövetségben csak azok az emberek voltak felkenve Isten Szellemével, akik ebben a három hivatalban álltak. Isten Szelleme nem volt jelen közvetlenül híveinek életében. Ezért minden férfinak évente egyszer meg kellett jelennie Jeruzsálemben, a Templomban.

Isten dicsősége, a 'Sekina' — Isten jelenléte — bezárva tartatott a Szentek Szentjében. Amikor azonban Jézus meghalt a Golgotán, a templom kárpitja, ami elzárta az utat a Szentek Szentjébe, felülről egészen az aljáig kettéhasadt. Isten elhagyta a Templomot — és azóta sohasem lakik földön készült házban! Ő bennünk lakozik!

Megvallás: *Isten Szelleme bennem lakik! Ő a nagyobb, és Ő lakik énbennem!*

AUGUSZTUS 7

Az O akarata

...Hogy betöltessek az Isten akaratának megismerésével minden szellemi bölcsességben és megértésben, hogy járjak méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és növekedvén az Isten megismerésében.

— KOLOSSÉ 1,9. 10.

Veszélyes, ha Szellemmel betöltekezett keresztények, akik az új szövetség alatt élnek, gyapjút tesznek ki. Ez a gyapjúzás abban a világban történik, ahol a sátán az isten. (2Kor. 4,4). Amikor emberek így imádkoznak: „Istenem, ha Te akarsz, hogy megtegyem ezt, akkor történjen meg ez és ez” — tulajdonképpen gyapjúzásnak minősül. A sátánnak pedig mozgásteret van az érzelmei világában. Istennek van ennél jobb módja a gyermekei vezetésére, mint ez a „vagy bejön, vagy nem” gyapjúzási módszer. Én csak attól kezdve hallottam erről a gyapjúzásról, hogy átmentem a pünkösdi körökbe. Mialatt éppen egy gyülekezetet pásztoroltam, egy másik gyülekezet vezetőse megkért, hogy próbáljam ki náluk a pásztorságot. Én prédikáltam náluk, és miután hazamentem, gyapjút tettem Isten elé. Azt mondtam: „Uram, gyapjút fogok kitenni. Ha százszázalékosan megválasztanak engem — ha minden szavazatot én kapok — akkor elfogadom a pásztorságot, mint a Te akaratodat.” A gyülekezet százszázalékosan megválasztott. El is mentem hozzájuk, és szépen félre is lettem vezetve! Ők ugyanúgy félre lettek vezetve. Mindketten százszázalékosan eltévesztettük Isten akaratát! Visszatekintve most már tudom, hogy egész idő alatt volt valami figyelmeztetés a szellememben, de nem hallgattam rá.

Megvallás: *Imádkozom, hogy betöltessem az Isten akaratának megismerésével minden szellemi bölcsességben és értelemben, hogy járjak méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremjek és növekedjek az Isten megismerésében.*

AUGUSZTUS 8

A saját szavaid

...**Aki kárára esküszik, és meg nem változtatja.**

— ZSOLTÁROK 15:4

Bár eltévesztettem Isten tökéletes akaratát azzal, hogy gyapjút tettem ki, mégis annál a gyülekezetenél maradtam egy évig, mert megígértem nekik, hogy ezt teszem. Nehezen, de kibírtam. Én olyan ember vagyok, aki állja a szavát. Egy szellemi zárándoknak az az egyik jellemző tulajdonsága, hogy „ha még kárára esküszik is, meg nem változtatja”. Más szavakkal: megtartja adott szavát. Ha nem tanulsz meg olyan emberré válni, aki mindig megtartja a szavát, a hiteddel sohasem jutsz sehova. Miért? Mert ahhoz, hogy a hited működjön, hinned kell a szavaidban és hinned kell a szívedben is: „...*ha valaki azt MONDJA...*, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit MOND, megtörténik, meglesz néki, amit MONDOTT.” (Márk 11,23) „Amit MONDASZ”: azaz a szavaid! És egész biztosan nem fogod elhinni, hogy a szavad megtörténik, ha tudod magadról, hogy nem tartod meg a szavadat!

Én be fogom tartani a szavamat. Ha nem ezt teszem, annak hatása lesz az egész szellemi életemre. Én minden esetben megmondom az igazat. Én nem vagyok hajlandó azt mondani valakinek, hogy mennyire örülök, hogy látom, ha ez nem így van.

Megtaláltam a módját annak, hogy valamit mondjak, anélkül, hogy erőszakot követnék el lelkiismeretemen. Én nem vagyok hajlandó hazudni, mert ez hatással lenne a hitemre. „Ez csupán udvariasság”, így érvelhet valaki. Nem, ez nem az! Ez ördögi viselkedés.

Megvallás: *Én olyan ember vagyok, aki megtartja a szavát!*

Várakozni Istenre

De akik az Úrban bíznak [“akik várakoznak az Úrra” — *King James*], **erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.**

— ÉSAIÁS 40,31.

Azt az egy alkalmat kivéve, amikor a gyapjúzás félrevezetett, sohasem tévesztettem el azt, hogy mikor kell gyülekezetet váltanom vagy változtatnom a szolgálatomon.

„Mi szerint jártál el? Aszerint, amit a gyapjú mondott?” Nem, aszerint jártam el, amit a belső bizonyosság mondott. Ha kellett, olykor várakoztam egy ideig Isten előtt. Ha kellett egész éjszaka is várakoztam, esetleg böjtöltem egy két napot — nem mintha a böjtölés megváltoztatná Istent. Ez arra nem jó. Isten sohasem változik. Ő ugyanaz böjtöm *előtt*, böjtöm *alatt* és böjtöm *után*. De *engem* megváltoztat a böjtölés. Azt az időt, amit evéssel szoktam tölteni, ilyenkor imával töltöm és Istenre való várakozással. Ilyenkor több időt töltök az Igében. Ez arra jó, hogy a szellemi emberem jut uralomra felettem. Így várakozom addig, amíg meg nem tudom a bensőmben, hogy mi az, amit Isten akar, hogy megtegyek. Soha többé nem tettem ki gyapjút, így félre sem lettem vezetve.

Megvallás: Az én szellemem az Úr lámpása. Ő vezet engem. Ő világosít meg engem. Ő vezet engem a szellemben keresztül. Elsősorban a belső bizonyosság által vezet. A csendes kis hanggal is vezet. Folyamatosan vezet. Folyamatosan irányít. Folyamatosan utat mutat. Én Szellemtől-vezetett, Szellemtől-tanított és Szellemtől-irányított vagyok.

Amit a szívem mond

**Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről,
mert Ő az, aki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére...**
— 5MÓZES 8,18.

Ismertem egy férfit Kelet-Texasban, akinek olyan szegény volt a családja, hogy tizenkét éves koráig még egy pár cipője sem volt. Csak öt osztályt végzett el az általános iskolából. De abban az időben, amikor a pénznek még volt értéke, kétmillió dollárja volt. Befektetésekből tett rá szert. Gyakran vendégeskedett a házában két ismerősöm, tőlük tudom, amit mondott: „Sok éve, hogy befektetek, de még sohasem veszítettem egy fillért sem.” A következőket tette. Maga mesélte a barátomnak: „Amikor valaki eljön hozzám egy elképzeléssel, és azt akarja, hogy fektessek be valamibe, az első reakció a fejemé. Van azonban egy imaszobám, ilyenkor bemegyek oda és imádkozom ezzel kapcsolatban. *Egészen addig maradok, amíg meg nem hallom azt, amit a szellemem mond.*

Lehet, hogy a fejem azt mondja: Bolond lennél befektetni ebbe, de ha a szívem azt mondja, hogy nyugodtan tedd csak meg, megteszem. Vagy lehet, hogy a fejem azt mondja, legjobb lesz, ha befektetsz ebbe, miközben a szívem azt mondja, hogy ne tedd meg, akkor nem is teszem meg. *Nem veszem figyelembe azt, amit a fejem mond.* Egyszerűen bemegyek az imaszobámba és várok — néha egész éjszaka. Néha meg bemegyek és kijövök, három napon keresztül csak imádkozom és olvasom a Bibliámat, elcsendesedem, hogy meghalljam, mit mond a szívem.”

Megvallás: A Szent Szellem vezet engem az élet minden területén. És én arra hallgatok, amit a szívem mond!

A próféták

Hanem ez lesz a szövetség, amelyet e napok után az Izrael házával kötök, azt mondja az Úr: Törvényemet az ő belsejükbe helyezem, és az ő szívükbe írom be, és Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek. — JEREMIÁS 31,33.

Amikor Jézus megjelent nekem és azt mondta, hogy tanítsam az Ő népét, hogy hogyan vezeti őket a Szellem, kijelentette: „Én nem azért helyeztem prófétákat az Egyházba, hogy ők vezessék az embereket. Az Újszövetség nem mondja, hogy: 'Akiket a próféták vezetnek, azok Istennek a fiai.' Az Újszövetség hívőinek — mondta nekem Jézus — nem szabad a prófétákon keresztül keresni a vezetést. Az ő és az új szövetségi próféták bizonyos tekintetben hasonlatosak.

Egyaránt látnak és tudnak dolgokat természetfeletti módon. Az ószövetségi hívőkben azonban nem volt jelen, se fölöttük Isten Szelleme közvetlenül. Ígéretük volt az újjászületésre, de nem voltak újjászületve. Ezért, ha a Szellem vezetésére volt szükségük, el kellett menniük valakihez, aki fel volt kenve a Szellemmel. Az új szövetségben azonban, minden hívőben jelen van Isten Szelleme van. Senkihez sem kell fordulniuk, hogy vezetést kapjanak. Az egyedüli, amit a prófétai szolgálat megtehet ezen a területen az új szövetség alatt, hogy megerősíti azt, ami az ember szívén már ott van.”

Ha pedig nem azt erősíti meg, ami már megvan a szellemedben, felejtsd el!

Megvallás: Mert akiket Isten Szelleme vezet, azok Istennek fiai. Isten vezet engem!

Istentől született

Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert benne marad annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született.
— 1JÁNOS 3,9.

Kérdezik tőlem: „Honnan tudom megállapítani, hogy a saját szellemem vagy a Szent Szellem mondja, hogy tegyek meg valamit? Lehet, hogy én akarom megtenni.” Kiről beszélsz, amikor azt mondod, hogy „én”? Ha a valóságos énedre gondolsz — a belső emberre, ami új teremtés, Isten életével és természetével, hiszen a Szent Szellem lakik benne — akkor rendben van. Ha azonban az „én” alatt a hústestedet érted, akkor az már teljesen más. Tanulj meg különbséget tenni a kettő között. Nem a belső embere az a keresztyennek, aki rosszat akar tenni. Ha valakinek a belső embere rosszat akar tenni, az illető még nem született újjá. Az *1János 3,9*et félreértette néhány keresztyén. Hibákat követtek el, elrontottak dolgokat, aztán azt gondolták: „*Ha Istentől születtem, a Biblia szerint én nem cselekedhetnék bűnt.*” Ez a vers azonban a belső emberről mondja, hogy nem cselekszik bűnt. Én tettem már rosszat, de ezeket nem a belső emberem követte el. Az az igazság, hogy *ő* nem értett egyet velem, amikor elkövettem ezeket. Megpróbált lebeszélni engem arról, hogy megtegyem. A testünket tekintve, mi emberek, a szüleinktől származunk, és az ő emberi természetükből részesedünk. A szellemünket tekintve, mi új teremtetések, megszülettünk Istentől és az Ő természetéből részesedünk. Isten természete pedig nem tesz rosszat. Ezért engedd meg a szellemednek, hogy uralkodjon a hústesteden felett.

Megvallás: *Én Istentől születtem. Isten élete és természete van a szellememben és a szívem vágyai helyes vágyak.*

Épülés, intés, vigasztalás

Aki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre (bátorításra) és vigasztalásra.

— 1Korinthus 14,3.

A következő prófétai szó egy szeminárium alatt jött, amikor a Szellem vezetéséről tanítottam:

Nézz belülré, belülré a szellemedbe. Mert a te szellemed szövénnek, az Úr lámpása, ami átkutatja a bensődet. És így ismereted lesz, és annak a világosságában fogsz járni, amit tudsz.

Senki sem tud majd ellentmondani neked, mert azt fogod mondani: „Világosságban lakozom. Én a Szent Szellem temploma vagyok. Ő lakik bennem. Ő világosítja meg az én szellemem. Igen, és a szerint a bizonyosság szerint járok, ami a szellememben van. Én azt teszem, amit belső intuíció által tudok meg. Követem ezt a mély előérzetet a legbelsőbb lényemben. És így vezet engem folyamatosan a Szellem.

Örvendezek, és boldog vagyok. Igen, az Ő dicséretét zengedezem mindenkor. Arra nézek, ami bennem lakozik.

Mert képesség van bennem mindarra, ami Istennek van és mindaz megvan bennem, ami Ő maga. Magának az Atya Istennek minden ereje az én szellememben lakozik és ezek belső lehetőség szerint az enyéme.

Mert Ő kijelentette: ‘Én bennük fogok járni. Én bennük fogok lakozni. Én leszek az ő Istenük. Ők lesznek az én népem.’ Az én Istenem nem egy távoli országban él, elérhetetlenül és hozzáférhetetlenül. Az én Istenem nem egy talapzaton ül. Az én Istenem fizikailag nem látható, kézzel sem tapintható. Az én Istenem egy Szellem, aki az emberben lakozik.”

A Szent Szellem hangja

És amíg Péter a látás felől gondolkodék, monda neki a Szellem: Ímé, három férfiú keres téged.

— **APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,19.**

Isten vezet belső bizonyosság által. Vezet az által, amit mi csendes kis hangnak hívunk — ez a saját szellemünk hangja. És vezet Isten Szellemének hozzánk szóló hangja által is.

Amikor ez a hang szól, az annyira valóságos, hogy talán még körül is nézel, hogy meglásd, hogy ki szól hozzád, — pedig a bensőből jön. Megtörtént már párszor, hogy hallottam a Szellem hangját és nekem hallható volt ugyan, de mások a közelemben nem hallották.

De nem ez a szokásos módja Isten vezetésének. Azt láttam a szolgálatom évei során, hogy valahányszor Isten valamilyen látványos módon szólt, például hallható hangon (legalább is nekem hallható volt), mindig igen nehéz út előtt álltam. És ha Isten nem szólt volna ilyen látványos módon, nem sikerült volna megállnom.

A Biblia azt mondja, hogy sok hang van a világban és közülük egyik sem értelmetlen. Nem arról van szó azonban, hogy hangokra hallgassunk. Légy óvatos, és semmit se kövess anélkül, hogy először meg ne vizsgálnád az Ige világosságában.

Ne imádkozz azért, hogy hallj valamit. Ha Isten szól hozzánk, rendben van. Ha nem szól, ott van nekünk az Ő Igéje, és annak a világosságában járhatunk!

Megvallás: *Én Isten Igéjének a világosságában járok!*

Mivel pedig sok idő múlt el, és a hajózás már veszedelmes volt, mivelhogy a böjt is elmúlt immár, inti vala Pál őket, ezt mondván nekik: **Férfiak, látom** [“úgy érzékelem” — *King James*], **hogy nemcsak a rakománynak és a hajónak, hanem a mi életünknek is bántódásával, és nagy kárával fog történni e hajózás.**

— APOSTOLOK CSELEKEDETEI 27,9. 10.

Pál nem azt mondta, hogy: „Kaptam egy kijelentést” vagy „az Úr azt mondta nekem”, ő így fogalmazott: „Úgy érzékelem”. Ez csupán egy belső bizonyosság volt. Érzékelt valamit szellemileg.

Egyszer egy héttagú család elment étterembe. A gyerekek ételét már felszolgálták, amikor az apa hirtelen megszólalt.

„Gyorsan menjünk haza. Valahogy az az érzésem, hogy mennünk kell.” Arra érkeztek, hogy tűz ütött ki a házukban. Még el tudták oltani. Ha szellemtudatúbbá válnánk, sok ilyen dolgot el tudnánk hátrítani.

„Biztosan Isten tette. Célja volt vele” — szokták mondani az emberek. Nem, mi rontjuk el ilyenkor, mi nem figyelünk. Ha a tengerészek hallgattak volna Pálra, megmenhették volna a hajót és a rakományt.

Isten nem ellensége az embernek, Ő megpróbál segíteni nekünk. Ő nem ellenünk, hanem értünk munkálkodik.

Megvallás: Az Úr Szelleme bennem van, hogy segítsen nekem. Ő értem munkálkodik. Én érzékelem az Ő irányítását és a segítségét szellemileg. Én szellemtudatú vagyok.

Az Ő útmutató Igéje

Az én lábamnak szövétneke a Te Igéd, és ösvényemnek világossága. — ZSOLTÁROK 119,105.

Ne keress vezetést, amikor a Biblia már megmondta neked, hogy mit tegyél. Csak menj és tedd meg! A Biblia megmondja neked, hogy hogyan cselekedj az élet minden helyzetében.

Megmondja a férjnek, hogyan bánjon a feleségével.

Megmondja a feleségnek, hogyan bánjon a férjével.

Megmondja a szülőknek, hogyan bánjanak a gyermekeikkel. Megmondja a gyermekeknek, hogyan viszonyuljanak a szüleikhez.

Megmondja mindnyájunknak, hogy járjunk isteni szeretetben. Az isteni szeretet nem keresi a maga hasznát. Nem az vezérli, hogy „én” mit kaphatok, hanem hogy „én” mit adhatok. Miénk Isten Igéje és mi annak a világosságában járhatunk. Én legalább annyira járok a szerint, amit Isten *nem mond* a Szellem által, mint a szerint, amit *mond*.

Ha Ő nem mond semmit, egyszerűen tovább megyek abban az irányban, amelyben eddig is jártam. Továbbra is azt teszem, amit addig tettem. Tudom, hogy Isten szól majd, hogy mikor kell változtatnom.

Ha Ő nem ad nekem új utasításokat, nem aggódom e miatt. Nem keresek semmit. Egyszerűen tovább megyek.

Megvallás: *Uram, a Te Igéd nékem lámpás. Utamon a Te Igéd a fényforrás.*

AUGUSZTUS 17

Az őrangyalok

Meglássátok, hogy eme kicsinyek közül egyet is meg ne vessetek; mert mondom néktek, hogy az ő angyalaik a mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám orcáját. — MÁTÉ 18,10.

Évekkel ezelőtt néhányan éppen az Úrnak szolgáltunk, oly módon, ahogy az le van írva az *Apostolok Cselekedetei* 13,1–2-ben. Én épphogy felálltam térdemről és leültem az emelvényen, még mindig nyelveken imádkozva, amikor hirtelen Jézus állt elém.

Jézus mögött pedig, körülbelül hatvan centire az Ő jobbján és kilencven centivel mögötte ott volt egy hatalmas angyal! Az angyal biztos megvolt vagy két és fél méteres — igen nagy természetű volt. Jézus beszélt nekem néhány dolgról (és minden, amit mondott megtörtént később). Amikor befejezte, amit mondani akart nekem, megkérdeztem:

— Kicsoda ez? Mit akar ez jelenteni?

Jézus azt válaszolta: — Ez a te angyalod.

— Az én angyalom?

— Igen — mondta Ő. — Emlékszel, hogy amikor a földön jártam, azt mondtam a kisgyermekokről, hogy az ő angyalaik mindig látják az én Atyám orcáját. *Nem veszítet el az angyalaidat csak azért, mert felnőttél.*

Ugye milyen megnyugtató ez? Bárhova megyek, velem van ez a hatalmas társ, aki mindenhova elkísér engem!

Megvallás: A Zsidó 1,14 szerint az angyalok elküldettek szolgálatra azokért, akik az üdvösség örökösei. Én az üdvösség örököse vagyok. Az én angyalom azért küldetett hozzám, hogy szolgáljon nekem.

Vezetés angyalok által

Avagy nem szolgáló szellemek-é mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik öröklik az üdvösséget? — ZSIDÓ 1,14.

Jézus még beszélt hozzám, amikor rápillantottam az angyalra. Akkor láttam, hogy ő készül mondani valamit.

Jézus azt mondta: „Hozott egy üzenetet a számodra.” Én azt mondtam Jézusnak: „Te most velem beszélsz. Miért nem Te adod át nekem az üzenetet? Amellett az Ige azt mondja: Akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai. Bennem van a Szent Szellem, miért nem szólhat Ő hozzám?”

Jézus könyörületes és türelmes volt. Azt mondta: „Olvastad az én Igémben, mikor az Úr angyala szólt Fülöpnek, hogy menjen el a Gázába vezető útra? Ez nem vezetés volt? Nem egy angyal adott Kornéliusznak utasításokat?” Azután mondott nekem még néhány példát az Újszövetségből, amelyben angyalok adtak vezetést.

Végül azt mondtam: „Ennyi elég. Most akkor figyelek.” Az angyal elkezdte a mondanivalóját: „Engem a Mindenható Isten jelenlétéből küldtek, hogy szóljak neked... (és beszélt nekem egy bizonyos utasításról, amit követnem kell). Négyezer dollárt fogsz kézhez kapni december elsejéig, (ez 1963-ban volt) hogy el tudj indulni ebben az irányban. Mert elküldtem az én angyalaimat, hogy hozzák ezt a pénzt.” A megjelölt napra fillérre pontosan négyezer dollárt kaptam, ahogy megmondta, hogy meg fogom kapni. Ez volt a kezdete ennek a szolgálatnak.

Megvallás: Én az üdvösség örököse vagyok. Az én angyalom azért lett elküldve, hogy szolgáljon nekem!

Parancsolt, hogy őrizzenek

Mert az Ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadon.

— ZSOLTÁROK 91,11.

Én egy úttörő pünkösdi misszionáriustól hallottam ezt az esetet. Az egyik szomszédos törzs elrabolt egy kislányt abból a törzsből, ahol ő misszionárius volt. A lány törzsébe tartozó emberek tudták, hogy ha nem kapják vissza őt sötétedés előtt, sohasem fogják már látni. Így a misszionárius és egy benn-szülött tolmács útra keltek a dzsungelen keresztül az ember-rablók falujába. Mindenféle ajándéktárgyat vittek magukkal és alkudoztak a törzsfőnökkel a lány visszaadásáról, közben azonban éjszaka lett. Mivel éjszaka nem tudtak haladni a dzsungelben, kénytelenek voltak az emberrablók falujában maradni. A földön aludtak egy nádfedeles kunyhóban. Másnap dobok ébresztették őket. A tolmács azt mondta: a dobok azt jelentik, hogy meg fogják ölni őket. A törzsfőnök úgy döntött, hogy megtartja mind az ajándéktárgyakat mind a lányt. Aztán hallották amint az ellenséges bennszülöttek jönnek értük. A misszionárius és a tolmács letérdelt, imádkoztak és átadták magukat Istennek. Majd a misszionárius azt mondta: „Ne várjuk meg őket. Menjünk ki. Én megyek előre.” Csukott szemmel kilépett és várt. Az eltelt pár perc örökkévalóságnak tűnt számára. Egy suhintással le tudták volna vágni a fejét. Ehelyett azonban jajgatást és nyögéseket hallott. Amikor odanézett, a bennszülöttek valamennyien arccal a földön voltak. „Ezek 'isten'-nek neveznek téged” — mondta a tolmács. „Azt mondják, hogy amikor kiléptél, két óriás is kilépett veled fehér ruhában, a kezükben hatalmas kard volt.”

Megvallás: Isten az Ő angyalainak parancsolt felőlem, hogy őrizzenek engem minden utamon.

Tanács a bensőben

Mély víz a férfiúnak elméjében [“az ember szívében” — *King James*] **a tanács; mindazáltal a bölcs ember kimeríti azt.** — PÉLDABESZÉDEK 20,5.

Bár Isten valóban vezet látomásokon és más természetfeletti megnyilvánulásokon keresztül, én mégis arra biztatnálak: *ne* törekedj arra, hogy látomásaid legyenek.

Ne keress látomásokat vagy hasonló megtapasztalásokat. Miért? Mert esetleg túl jutsz az Igén, oda, ahol az ördög be tud csapni téged (lásd *2Kor. 11,14*).

Néha jobban szeretnénk, ha kapnánk egy közvetlenebb útmutató szót. Ezt azonban nem mindig kapjuk meg. De azért ne próbálj te magad előállítani valami ilyesmit, ha ez nem történik meg. A Biblia sehol sem mondja azt, hogy a hívők keresték volna ezeket a megtapasztalásokat vagy, hogy ezek akkor jöttek volna, amikor törekedtek rájuk.

A látomások egyszerűen megtörténtek anélkül, hogy az emberek keresték volna. Elégedj meg azzal, hogy mindig rendelkezéssre áll a belső bizonyosság. Elégedj meg azzal, hogy követheted ezt a bizonyosságot.

Viszont tanítsd, képezd és fejleszd emberi szellemedet addig a pontig, amikor ez a bizonyosság mindinkább valóságossá válik a számodra. Aztán, ha Isten jónak látja és ad neked természetfeletti látogatásokat és megnyilvánulásokat, akkor köszönd meg Neki.

Megvallás: *Én tanítani, képezni és fejleszteni fogom az emberi szellememet, hogy a belső bizonyosság mindinkább valóságos legyen nekem.*

Mindinkább feljebbvaló

Megnyitja néked az Úr az Ő drága kincsházát,
az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas
időben, és megáldja kezednek minden munkáját,
és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel
kölcsönt. És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká,
és mindinkább feljebbvaló leszel és nem alább-
való... — 5MÓZES 28,12. 13.

A keresztények azért követnek el folytonosan hibákat és buknak el, mert a szellemük, aminek vezetni kellene őket, úgymond börtönbe van zárva. Még a gyülekezeteinkben is az ész foglalta el a királyi trónt.

Minden olyan ember, aki elzárja a szellemét, és sohasem hallgat rá, egy életre nyomorék lesz. Könnyű prédájává válik az önző és számító embereknek. Az az ember viszont, aki hallgat a szellemére, feljut a csúcsra.

Sokba került az nekem anyagilag, amíg meg nem tanultam 1959-ben, hogyan kövessem a belső bizonyosságot. Hitelt kellett felvennem, hogy kimásszak az anyagi nehézségeimből. Isten azonban azt mondta, hogy nekem lesz kölcsön adható pénzem, ha hajlandó vagyok követni a belső bizonyosságot. És amikor ezt tettem, elkezdtem felemelkedni a csúcsra. És azóta is egyfolytában csak felfelé megyek.

Megvallás: *Készítsd el a saját megvallásodat a mai Igék alapján.*

A szellem növekedése

Hogy többé ne legyünk gyermekek, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek álnokságától, tévútra csábító ravaszságától; hanem az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva növekedjünk Abban, aki a fej, a Krisztusban; — EFÉZUS 4,14. 15.

Ha igaz az, hogy az ember szelleme az Úr lámpása, és ha az is igaz, hogy Isten a szellemünkön keresztül megvilágosít és vezet minket — ez pedig igaz — akkor az ember szellemének fejlődni kell, hogy biztosabb vezetővé válhasson.

A szellemünket lehet tanítani és nevelni, éppen úgy, ahogy az elménket lehet tanítani. A szellemünket fel lehet építeni erőben, éppen úgy, ahogy a testünket fel lehet építeni erőben.

Én teljességgel meg vagyok győződve arról, hogy ha követed azokat a lépéseket, amiket megadok a következő néhány nap során, végül eljuthatsz oda a szellemed fejlesztésében, hogy a bensődben mindig azonnal kapsz egy „igen” vagy „nem” választ, még az élet legapróbb részleteivel kapcsolatban is. Azzal azonban tisztában kell lenned: nem úgy volt, hogy egy nap elkezdted az általános iskola első osztályát, a következő napon meg letetted az érettségit. Időre volt szükség ahhoz, hogy az értelméd ki-fejlődjön. Időre lesz szükség ahhoz is, hogy tanítsd, neveld és fejleszd a szellemedet.

Megvallás: *Én időt fogok szánni arra, hogy tanítsam, neveljem és fejlesszem a szellememet. Az én szellemem növekedik!*

Az Igén való elmélkedés

El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel jószerencsés a te útjaidon és akkor boldogulsz. — JÓZSUÉ 1,8.

Hogyan lehet tanítani és képezni a szellemedet? Hogyan lehet a szellemedet erőben felépíteni? Négy lépés van: (1) az Igén való elmélkedés, (2) az Ige gyakorlása, (3) az Ige első helyre tétele és (4) a szellemednek való engedelmesség. Ezt a négy lépést fogjuk tanulmányozni a következő napok során.

Amit Isten Józsuénak mondott, az mindenki számára működni fog. Ha Isten nem akarta, hogy Józsué jószerencsés legyen, akkor miért mondta meg neki, hogyan lehet jószerencsés? Ha Isten nem akarta, hogy Józsué sikeres legyen, akkor miért mondta meg neki, hogyan lehet sikeres? Isten azonban azt akarta, hogy Józsué jószerencsés és sikeres legyen. És Ő azt akarja, hogy te is jószerencsés és sikeres légy. Isten utasításokat is adott nekünk a mai szövegben. Ha átfogalmazzuk ezt az igazságot az Újszövetség nyelvére, Isten egyszerűen azt mondta: „Istennek az Igéje [különösképpen az Újszövetség vagy Újtestamentum] el ne távozzék a te szádtól. Hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal... mert akkor leszel jószerencsés a te utadon és akkor boldogulsz az életben.”

Megvallás: *Istennek az Igéje nem fog eltávozni az én számból. Arról fogok gondolkodni éjjel és nappal. Ezért én jószerencsés leszek, sikeres leszek és boldogulok az életben!*

Éjjel és nappal

Hanem az Úr törvényében van gyönyörúsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jószerencsés lesz. — ZSOLTÁROK 1,2. 3.

Ha valaha is valami nagyot akarsz tenni az életben — ha valaha is el akarsz valamit érni az életben — szánj időt arra, hogy elmélkedj Isten Igéjén. Kezdd el legalább napi tíz vagy tizenöt perccel, aztán növeld ezt az időt.

Sok éven át napi két összejövetelt tartottam mialatt az utolsó szolgálatban voltam. Helyközi szolgálatom korábbi éveiben pedig reggelente tanítottam, egész délután hangosan imádkoztam, este pedig prédikáltam és szolgáltam. Mivel naponta csak egyszer étkeztem, mialatt tartottam az összejöveteleimet, legyengültem, kimerítettem minden fizikai energiámat. Ezután az Úr szólt hozzám. Azt mondta: „Ne töltsd minden idődet imádkozással, mert így kifárasztod magadat az esti összejövetelre. Pihenj le és elmélkedj.” Amikor elkezdtem ezt tenni, szellemi növekedésem hatalmasabb lett, mint valaha is azelőtt.

Nos, Isten azt ígérte: „...mert akkor leszel jószerencsés a te utjaidon és akkor boldogulsz” (Józs. 1,8). Én jószerencsés és sikeres akartam lenni a szolgálatban. De ez működik, mindegy, hogy a szolgálatban vagy, tehéntenyésztéssel, vagy akár autókereskedelemmel foglalkozol.

Megvallás: *Én mindennap időt szánok arra, hogy elmélkedjem Isten Igéjén!*

Mely igen szeretem a te törvényedet, egész napestig arról gondolkodom.

— ZSOLTÁROK 119,97.

Egy szolgáló elmesélte nekem, hogyan próbálta meg sikeresé tenni a gyülekezetét. Ha halott egy olyan pásztorról, aki sikeres volt, meglátogatta az illetőt és megnézte szolgálatát. Aztán azt megpróbálta megvalósítani a látottakat a saját gyülekezetében — de ez sohasem vált be, pedig bejárta repülővel az egész országot, hogy így segítsen magán.

Aztán elhatározta, hogy elmélkedni fog az Igén úgy, ahogy tőlem hallotta tanítani. Így minden reggel szakított egy kis időt arra, hogy elmélkedjen az Igén. Elmondta nekem, hogy miután 30 napot elmélkedett az Igén, egy vasárnap, földcsuszamlásszerű változás történt. Több ember jutott üdvösségre, mint a megelőző két vagy három év alatt, a nyája megújult — ő meg kezdett sikeres lenni.

A szolgálat volt a pásztornak az élete. Itt volt szüksége arra, hogy sikeres legyen. Lehet, hogy a te életed elhívása más. De az biztos, hogy te is lehetsz jószerecsés és neked is lehet sikered. Szánj időt arra, hogy elmélkedsz az Igén. Vonulj el és legyél egyedül a szellemeddel. Zárd ki a világot.

Megvallás: *Én elmélkedni fogok Isten Igéjén. Gondom lesz arra, hogy megtegyem, amit Isten Igéje tanít. Minden utamon jószerecsés leszek. Sikeres leszek és boldogulok az életben. Bölcsen fogom megoldani az élet dolgait. Mert Isten Igéje ezt mondja.*

Az Igének pedig megtartói legyetek, és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat. — JAKAB 1,22.

Négy dologgal lehet fejleszteni a szellemedet. Az elsőt már megvizsgáltuk, az elmélkedést. Most megvizsgáljuk az Ige gyakorlását. Az Ige gyakorlása azt jelenti, hogy az Igének cselekvői vagyunk. Vannak, akik beszélnek az Igéről, sőt vannak, akik még örvendeznek is az Igének. Kevesen vannak viszont, akik megcselekszik az Igét.

Kezdd el megcselekedni az Igét. Minden helyzetben tedd azt, amit Isten Igéje mond, hogy tenned kell. Sokan hiszik, hogy az Ige cselekvője az, aki egyszerűen megtartja a tízparancsolatot. Nem, a *Jakab 1,22* nem ezt jelenti. Végül is, az Újszövetség alatt csak egy parancsolatunk van, a szeretet parancsolata. Ha szeretsz valakit, nem fogsz lopni tőle. Nem fogsz hazugságot mondani róla.

Pál azt mondta, hogy a törvény betöltése a szeretet. Ha szeretetben jársz, nem szegsz meg egy törvényt sem, ami a bűn megférézésére adatott. Így, ha te az Ige cselekvője vagy, akkor szeretetben jársz. Az Ige megcselekvése azonban az Újszövetség keresztényei számára azt jelenti, hogy elsősorban azt teszik, ami le van írva az apostoli levelekben. Ezek azok a levelek, amelyek az Egyháznak íródtak. Ezek minket illetnek, és nekünk ezeket kell megcselekednünk.

Megvallás: *Én az Ige cselekvője vagyok, nem csak a hallgatója!*

Az aggodalmaskodás megtagadása

Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.
— FILIPPI 4,6.

Ez a vers az Amplified (bővített Biblia) fordításában így kezdődik: „Ne nyugtalankodjatok és semmi miatt se aggodalmaskodjatok.” A keresztények általában csak egy részét gyakorolják ennek a versnek — azt a részét, amelyik azt mondja, hogy imádkozunk. Ha gyakoroljuk is ezt a részt, de azt nem, amelyik azt mondja, hogy ne aggodalmaskodjunk, akkor nem az Igét gyakoroljuk. Akkor nem vagyunk az Ige megcselekvői. Először, Isten Igéje azt mondja, hogy: „Ne nyugtalankodjatok...” Ha nyugtalankodsz és aggodalmaskodsz, hiába fogalmazod meg a kéréseidet. Az imáid nem fognak működni. Évekkel ezelőtt olvastam egy történetet egy férfiről, a feleségéről és a felnőtt fiukról, amint éppen gyapotot vágtak a mezőn. A fiú nem volt teljesen épelméjű. Viharfelhők jelentek meg, és elkezdett dörögni az ég, az idős férfi azonban folytatni akarta a munkát. Majd egyre félelmetesebben kezdett vilámlani. A család futásnak eredt, hogy valahol menedéket találjanak. Amikor már úgy tűnt, hogy nem érnek el odáig, a szülők térdre estek és elkezdtek imádkozni.

„Gyertek már, mama és papa”— kiáltotta a fiú. „A félelem imája úgysem segít.” Sok igazság van ebben. Ezt mondja Isten Szelleme is Pálon keresztül. Ezért, amikor imádkozol: „Semmi felől ne aggódj...”

Megvallás: *Én nem nyugtalankodok és nem aggodalmaskodok semmi miatt sem.*

A Filippi 4,6 megcselekvése

Ne nyugtalankodjatok és semmi miatt se aggodalmaskodjatok, hanem minden helyzetben, és mindenben hálaadással imádkozzatok és kérjétek (határozott kéréseket), továbbra is tudassátok kívánságaitokat Istennel.

— **Filippi 4,6.** (*Amplified*)

Egyszer egy szolgáló fordult hozzám tanácsért. Sok vihar volt az életében, és én megsajnáltam. Nem tudott se enni, se aludni. Nem volt elég csupán együttérezni vele, fel kellett olvasnom neki a Filippi 4,6-ot. „De nem mindenkinek van annyi hite, mint neked” — mondta. „Igen, de mindenkinek ugyanaz a Bibliája van” — feleltem, „és ez bizony, az Ige gyakorlásának a kérdése.” Azután megmutattam neki, hogyan kell gyakorolni az Igét: Felolvastam egy verset hangosan, és utána azt mondtam az Úrnak: „A Te Igéd igaz, és én hiszem ezt.” Amikor elkezdtem gyakorolni ezt a verset, hittem azt, hogy feltárhatom a kívánságaimat Isten előtt, de azt nehéz volt elhinnem, hogy meg tudom állni, hogy ne aggódjam. Isten azonban nem kér tőlünk olyasmit, amit ne tudnánk megtenni. Amikor tehát Isten azt mondja, hogy ne aggódjunk, ez azt jelenti, hogy mi meg tudjuk állni, hogy ne aggódjunk. Ezért azt mondom hangosan: „Én visszautasítom azt, hogy bármi felől is nyugtalankodjak vagy aggódjak.” Azután az Úr elé viszem a kéréseimet, és hálát adok Neki a válaszáért. Ez nyugalommal tölti el a szellememet, amit az ördög megpróbált felzaklatni. Ha az ördög újra megpróbál rávenni, hogy aggódjam, csak visszatérek ide, újra elolvasom ezt a verset és továbbra is ragaszkodom hozzá.

Megvallás: *Én a Filippi 4,6 cselekvője vagyok!*

A Filippi 4,7–8 megcselekedése

És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Továbbá atyámfiái, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jóhírűek, ha van valami erény és ha van valami dicséret.

— FILIPPI 4,7. 8.

Sok ember akarja azt, amiről a hetes vers beszél, de nem akarják megtenni, amit a hatos vers szerint tennünk kell azért, hogy megkapjuk. Ahhoz, hogy megkapjuk, amit a hetes vers mond, gyakorolnunk kell a hatos verset, amit tegnap tanulmányoztunk. Azok az emberek, akik aggódnak és nyugtalanoknak, szüntelenül az élet rossz oldalán gondolkodnak. Folyvást csak hitelenséget beszélnek. Ha valami nem: igaz, tisztességes, igazságos, tiszta, kedves és jóhírű, akkor azon ne gondolkozz. Gondolataid tárgya feleljen meg mindezeknek a követelményeknek. Sok dolog, amit hallasz lehet, hogy igaz, de nem tiszta és kedves — ezért ne gondolkozz róluk. Mert így helyet adsz az ördögnek, aki állandóan azon igyekszik, hogy belépjen a gondolatvilágodba. Ezért mondja azt a Biblia: „Ezekről ne gondolkodjatok.” Az egyházak írt leveleken elmélkedj, és ezekkel táplálkozz. Ezeken keresztül Isten szól az Ő egyházához.

Megvallás: Nem nyugtalanokodok, és nem aggódom semmi miatt. Így, Istennek a békessége megőrzi szívemet és gondolataimat a Krisztus Jézusban. Én azokon a dolgokon gondolkodom, amik igazak, tisztességesek, igazságosak, tiszták, kedvesek és jóhírűek!

Ay Igét az első helyre tedd!

A Te bizonyágaid én gyönyörűségem, és én tanácsadóim. — ZSOLTÁROK 119,24.

Amikor a válságok vagy megpróbáltatások jönnek, túl sok keresztény kérdi, hogy: „Most aztán mit tegyünk?” Az élet válságos pillanatai mindnyájunkat elérnek. Ha azonban Ige-orientált vagy, a legelső, amire ilyenkor gondolni fogsz: „Mit mond az Ige ezzel kapcsolatban”? Majdnem tizenkét évi pásztorokodásom alatt azt tapasztaltam, hogy a gyülekezetnek éppúgy megvannak a maguk problémái, mint a családoknak. Vannak fegyelmezési problémák, anyagi problémák és más egyébek. A gyülekezeti problémákat nem szoktam megbeszélni az emberekkel, mert minél többet beszélünk a problémákról, annál nagyobbak fognak tűnni. A diakónusokból álló vezetőség azonban néha megbeszélte a gyülekezeti problémákat. Természetesen, minél többet beszéltek ezekről, annál nagyobbak tűntek. Aztán az egyik diakónus rámnézett ilyenkor és azt kérdezte: „Ó, Hagin testvér, most mit tegyünk”? Én mosolyogva azt válaszoltam rendszerint: „Egyszerűen annak alapján fogunk eljárni, hogy a Biblia igaz!” Csak ennyit kellett mondani és a diakónusok máris megkönnyebbülten sóhajtottak fel. „A Biblia pedig valóban igaz, ugyebár”, válaszolták ilyenkor. „Természetesen, így van.” — mondtam erre én. A dolgok csodálatosan rendbe jöttek mindig, amikor annak alapján cselekedtünk, hogy a Biblia igaz.

Megvallás: Uram, a Te bizonyágaid az én tanácsadóim. Ezeket teszem az első helyre. Én Isten Igéjét teszem első helyre. Én annak alapján cselekszem, hogy az igaz.

A szellemednek való engedelmesség

A teljes Írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.

— 2TIMÓTHEUS 3,16. 17.

Megfigyelted, hogy az Igén való elmélkedés, az Ige gyakorlása, és az Ige első helyre helyezése — ami az első három lépés az emberi szellem fejlesztésében — megelőzi a szellemednek való engedelmességet?

Ha a szellemednek már megvan az a kiváltsága, hogy elmélkedik az Igén, hogy gyakorolja az Igét, hogy az Igét teszi az első helyre, akkor tekintheted a te szellemedet megbízható vezetőnek.

Idővel, ha követed azt a négy lépést, amit épp most tanulmányoztunk, megismerheted Isten akaratát az életed minden apró részletére vonatkozóan! Ahhoz, hogy ez így legyen, az emberi okoskodás helyett Isten Igéjének kell uralkodnia a gondolkodásod felett.

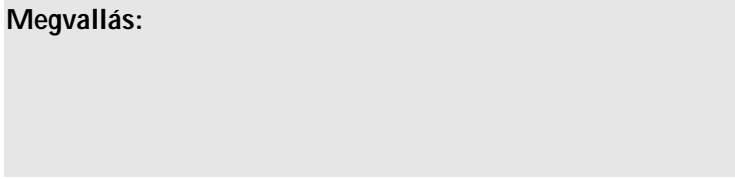
Az Igét a Szent Szellem adta nekünk. *Ha az Ige uralkodik felettünk, akkor a Szent Szellem uralkodik a gondolkodásunk felett!* Az írott Ige adatott nekünk arra, hogy fejlessze, alakítsa, formálja és jó erőben tartsa a szellemi természetünket — és ezt semmi más, csakis az Ige fogja végrehajtani. Az Igéről való olvasás nem teszi meg. Isten ezért akarja azt, hogy elmélkedjünk az Ő Igéjén.

Megvallás: Isten Igéje jó. Én elmélkedem Isten Igéjén. Ügyelek arra, hogy azt tegyem, amit az Ő Igéje tanít. Az én utam jószerecsés lesz. Én sikeres leszek és boldogulok az életben!

AUGUSZTUS

Címe

Megvállás:

AUGUSZTUS

Címe

Megvállás: